

nepriklausoma
 lietuva

SENIAUSIAS LIETUVIU SAVAITRAŠTIS KANADOJE

LE PLUS VIEUX JOURNAL LITUANIEN AU CANADA

THE OLDEST LITHUANIAN NEWSPAPER IN CANADA

NR 16 (1195), *** XXIX - METAI *** ** 1970 - AVRIL - APRIL - BALANDŽIO mėn. 22 d. *** ** * * * * * LITUANIE INDEPENDANTE *** INDEPENDENT LITHUANIA *** ** Postage paid at Lachine, P.Q.

CANADA

SAVAITINIŲ ĮVYKIŲ APŽVALGA

QUEBECO PROVINCIIOS RINKIMAMS ARTÉJANT

Š. m. balandžio mėn. 29 dieną šios provincijos gyventojai turės progos pasisakyti dėl Quebeco ir Kanados ateities. Toks teigimas nėra išpūstas, nes nuo šių rinkimų priklausys daugiau, negu nuo bet kurių kitų. Palikus nušalėję visus kitus, antrajais klausimais, pagrindinis šių rinkimų sprendimas bus – ar ši ta provincija nori išlikti Kanados konfederacijoje, ar nori nuo jos atsiskirti. Ta prasme šie rinkimai bus lyg ir referendumas už ar prieš pačią Kanadą. Mūsų pozicija yra visai aiški. Mes užrašėme ją šio numerio pirmajam puslapyje – KANADA TAIP! Mes pasisakome, be jokių išsisukinėjimų ir abejonių, už vieningą Kanadą, nes mes tikime šiuo kraštu (nuo marių iki marių, kaip parašyta valstybinėje herbe). Mes atvykome į Kanadą. Mes dirbome ir dirbame kartu su kanadiečiais už šio krašto, nepadalyto ir neištasto abejotinos vertės karštagalviškų šūkavimų, geresnę ateitį. Kanada turi visus resursus, turi žmones ir žemę, turi pakankamai energijos ir, mes tikime, pakankamai sąmoningumo bei savigarbos, kad galėtų galėti tapti jau netolimojo ateityje viena iš pirmaujančių tautų laisvame pasaulyje. Partija Quebecois, kuri, iš tiesų, dabartinis rinkimas padarė tokiais lemtingais, be emocinio šovinizmo ir paauglių įžūlumo mum neįrodė, kad jos pranašaujama Quebeco respublika (gal net socialistinė?) turės pakankamai subrendusių galvų savo svajones konkrečiai įgyvendinti. Net jei ši partija ir laimėtų rinkimus, ji mums absoliučiai nieko gera nežada. Jos šūkiai, persunkti neapykanta ir labai nerealiais, nors pompastiškai skambančiais regėjimais. Rinkiminė kampanijoj PQ nariai naudoja

tuos pacius demagogiškus metodus, kuriuos savo laiku naciai naudojo Klaipešos krašte, Sudeotuose ir Austrijoje, neleidami kitų partijų atstovams net kalbėti. Kitaip galvojančias apstumdė, koliojami ir visur pabrėžiama, kad tik Quebecas jiems terūpis. Ko gi galima iš tokių partijos pasekėjų laukti, jeigu jie rinkimus laimėtų? Todėl mums (ir visoms mažumoms bei žmonėms, kurie nori gyventi Kana-
doje) belieka viena išeitis - balsuoti už tą partiją, kuri visai aiškiai pasisako už Kanadą su dešimt provincijų ir federaline valdymosi sistema. Mūsų supratimu, visi taip galvojančios turėtų balsuoti už vieną ir tą pačią partiją, kad balsai nebūtų išmėtyti mažoms ir nereikšmingoms partijoms. Štai, vienas viešosios opinijos biurų (La Presse laikraščio) paskelbė savo pranašystę, Ji liūdina ir, tikėkimės, neišsipildys. . . Pagal šį apklašinėjimą Liberalų partija gausianti apie 26 % balsų, Union Nationale tiksliai apie 14 %, Kreditistai apie 12 %, tuo tarpu Parti Quebecois (separatistai) net apie 25 %. Idomu, kad net 22 % žmonių pasisakė esą neapsisprendę. Dar kiti pasisakė už socialistų partiją (vos apie 2%) arba atskirus kandidatus, nepriklausančius jokioms partijoms. Žinoma, tokių pranašysčių per daug paisyti nėra ko, nes vos 776 asmenys buvo apklausinėti, bet panašūs biurai vis dėlto uosle bendrajai slinkčiai tikrai turi. Jeigu šie du duomenys pasitvirtintų, reikėtų jie tiksliai vieną dalyką - totalę politinę suirutę šioje, niekad nepusiausvyrai nepasižymėjusioje provincijoje. Jeigu savo laiku ir šiomis dienomis tvirtai parlamente stovinčios partijos (išskyrus Lesage liberalinę vyriausybę) nieko pažymėtino nenuveikė, tai įengva nu-

oui yes
taip

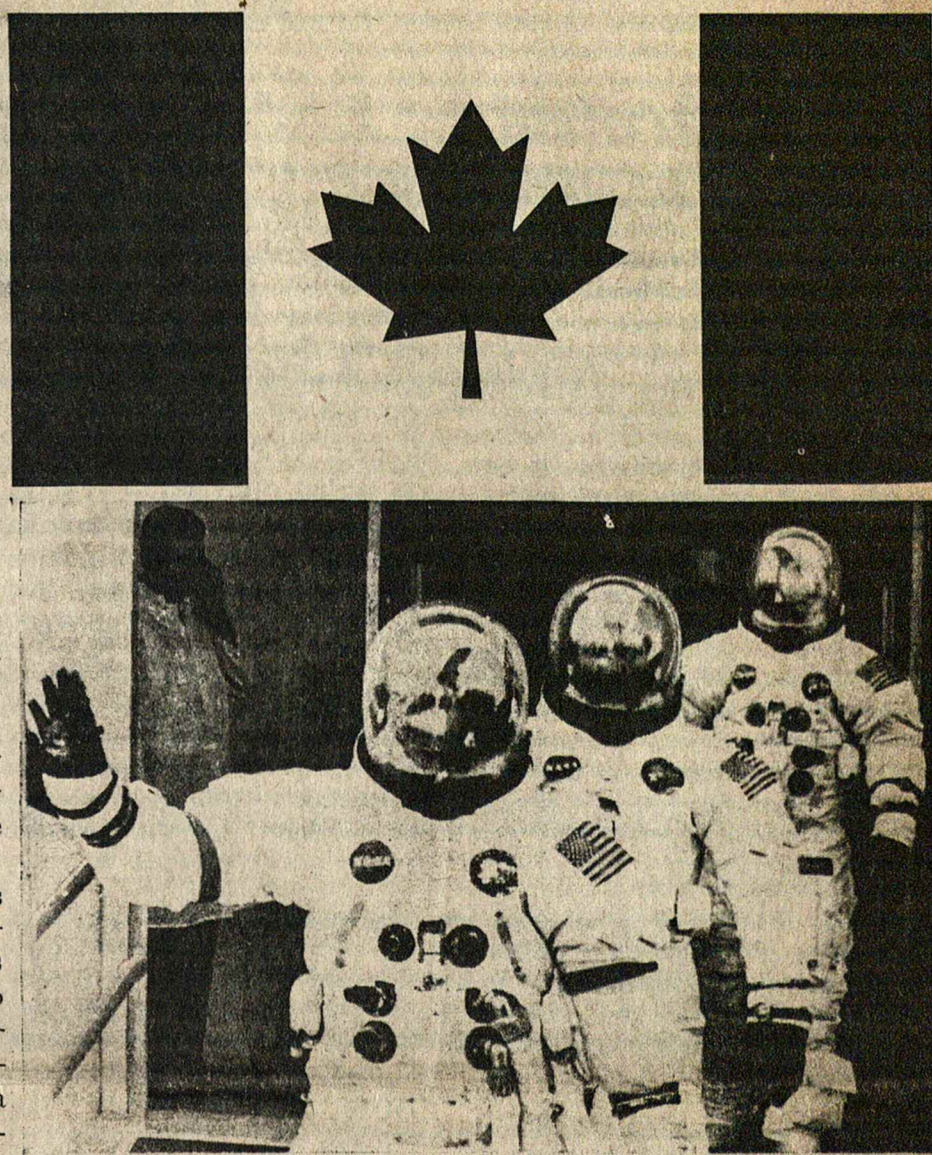
matyti ką galės nuveikti kokia nors mažumą parlamente teturinti partija. Svarstant toliau priešrinkiminę situaciją, reikia sutikti su daugeliu politinių stebėtojų dėlei vieno dalyko - joks iš dabartinių partijų vadų nesijaučia saugiai. Gal tik vienas Rene Levesque, nes jis nieko negali pralaimėti (jo partijos praėjusiose rinkimuose nebuvo, o kelios nereikšmingos separatistinės grupelės pasirodė labai silpnai), kalba gana savim pasitikinčiu tonu. Dabartinis provincijos premjeras Bertrand savo rinkiminėse kalbose naudoja senus, gerokai nudėvėtus, Duplessis metodus o jis toj apylinkėj, kur kalba, pažada statyti tiltus, ligonines, kelius ir t. t. ir t. t. Kalba jis apie medicare, nors iki šiol su daktarais dar net nepradėta rimtai tartis. Kalba jis puse burnos taip pat apie galimą referendumą, jį Ottawa šios provincijos reikalavimų nepatenkins. Kitaip tariant, Union Nationale sėdi ant dviejų kėdžių - pataikauja separatizmo simpatikams (a' la ministeris Cardinal ir jo šalininkai), bet taip pat retkarčiais šypteli Ottawos pusėn, nes iš ten plaukia pinigėliai. Tad ir belieka Liberalų partija, kurios dabartinis vadas Bourassa drįsta visai aiškiai pasisakyti, kad liberalai nori Quebecą išlaikyti Kanadoje, nors Ottawos adresu ir jis nepašykšti piktų žodžių. Nėra liberalų partijoje viskas aišku bet, kiekvienu atveju, ji šiuo metu daro geriausią išpūdį, ir tiem, kuriems tikrai rūpi Kanados likimas, tėra vienintėlis pasirinkimas.

DRAMATIŠKA APOLLO XIII
KELIONĖ ERDVĖJE

Kaip praeitame nūmeryje jau rašėme, Apolono XIII kelionę jau iš pradžios buvo atžymėta nesėkmėmis. Teko pakeisti vieną astronautą kitu ir kurį laiką buvo svarstoma ar kelionę neteks atidėti vėlesniam laikui. Buvo prietaringų žmonių, kuriems trylikтasis numeris nepatiko. Dabar, kai šis erdvėlaivis, po visu nesėkmiu visdėlto sugra-

žino savo tris astronautus gyvus žemėn, galima tarti, kad gal ir reikėjo šią kelionę atidėti. Nors tai nereikiška, kad joje nelaimė erdvėje nebūtų atsitikusi ir vėliau. Iš kitos pusės reikia Dievui dėkoti, kad sprogimas erdvėlaivį įvyko toje kelionės vietoje, o ne vėliau, kai du astronautai būtų buvę jau ant mėnulio paviršiuje. Tada, gyvyb išgelbėjęs mėnulinis įtaisas būtų mėnulyje ir, žinoma, vienas pagrindiniame erdvėlaivyje likęs astronautas būtų užtroškęs be deguonies, o kitų dviejų nuo mėnulio niekaip nebūtų buvę galima laiku išgelbėti. Taip, iš tiesų, Apollo XIII misiją galima pavadinti laimės nelaimėj vardu. Pravartų prisimint dar kartą visą tą begalinės įtampos dramą. Stebėjo ją ir klausėsi bei jaudinosi dėl jos, tikra to žodžio prasme, visas pasaulis, išskyrus, žinoma, komunistinius kraštus, nes ten eilinis žmogus žino tik tai, ką praleidžia cenzūra.

Balandžio mėn. 10 dieną, penktadienį, Apollo XIII pakilo erdvėn be jokių kliūvių, nešdamasis su savim į mėnulį tris astronautus: erdvėlaivio komendantą James Lovell ir du jo bendra-keleiviai Fred Haise ir John Swigert. Sekmadienį erdvėlaivis buvo nuskridęs daugiau kaip pusę kelio ir viskas vyko kuo puikiausiai. 8 val.45 min. buvo iššauta viena iš kryptį reguliuojančių raketų, kad patikslinti trajektoriją. Pirmadienį, po sėkmingai praėjusios televizijos transliacijos, astronautams tvarkant televizijos reikmenis, staiga, erdvėlaivio komendantas pranešė Erdvių Centriui Hous-tone: "Hey, we have a problem here". Kompiuteriai jau buvo pastebėję ir nustatė kas atsitiko: sprogo vienas iš keturių deguonies tankų. Nuo šio momento prasidėdama niekad dar erdvėje nevykusio drama. Astronautai iš pagrindinio erdvėlaivio greitai peršliauzia į mėnulinį įtaisą ir ima naudotis deguonimi iš jo tankų. Centriui įsakius užgesinama visa aparatūra pagrindiniame erdvėlaivy. Pats erdvėlaivis gi apskukamas taip, kad jis dabar jau galėtų būti vairuojamas

Astronautai: (priekyje) Lovell, Swigert ir Haise

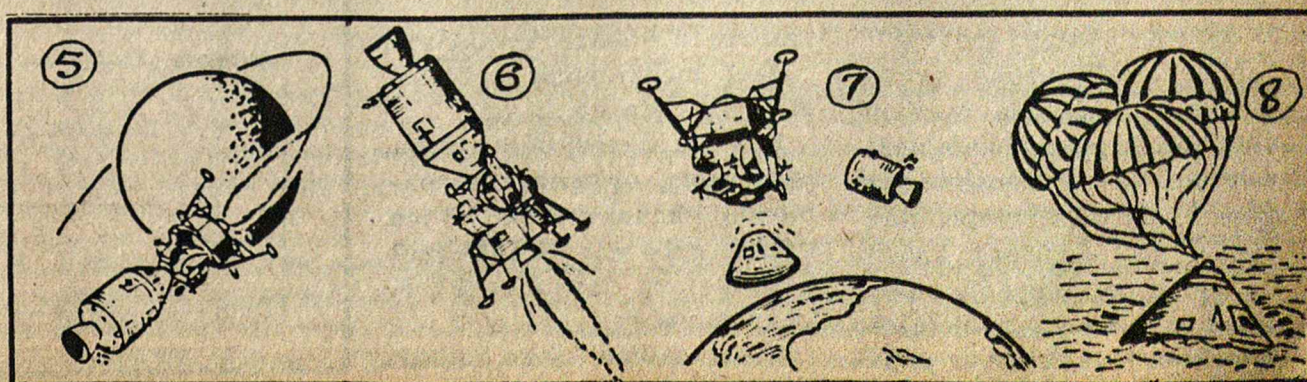
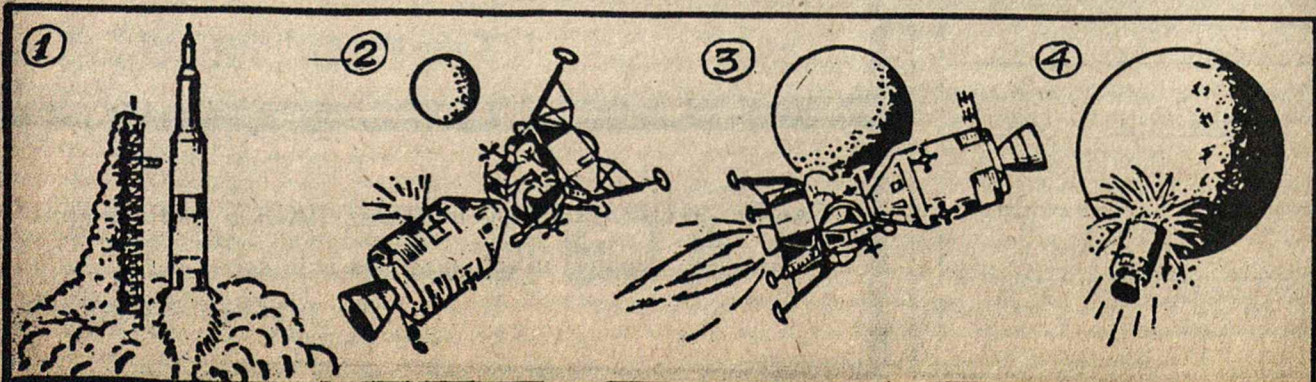
mas ir stumiamas mėnulinio nusileidimo įtaiso raketų. Erdvėlaivis tebeskrenda mėnulio link, nes erdvėje kol kas dar neįmanoma staiga apsisukti ir grįžti. Į mėnulį leistis, žinoma, nebegalima.

Antradienį, balandžio mėn. 14 d., atliekamas vienas iš pačių rizikingiausių manevrų: išsaula mėnulio įtaiso raketa tuo momentu, kai erdvėlaivis traukiamas mėnulio gravitacijos – turi apliekti pusę mėnulio. Iššovimas pasiseka ir iššovus kitą raketą erdvėlaivis ima dideliu greičiu skristi atgal į žemę.

Trečiądienį, erdvėlaivis, po eilės smulkių nesekmių, kurias betgi pasiseka sutvarkyti, palieka mėnulio gravitacijos lauką ir patenka į žemės traukos ratą. Prieš pat vidurnaktį iššauinama dar viena kryptinė raketa, kuri paruošia erdvėlaivį nusileidimo trajektorijai. 54 min. erdvėlaivis pradeda skrosti žemės atmosferą ir kaip degantis stulpas leidžiasi į vandenyną. Šiuo metu bet kokia komunikacija su astronautais, dėlėi begalinio kraščio, kilusio iš trinties su atmosfera, nebeįmanoma. 1 val. 8 min. p.p. Apollo XIII atsimuša į Ramiojo van-

Ketvirtadienį astronautai su-
tvarko angliarūkšties pavojų,
jaučiasi gerokai pavargę ir
sunkiai miega dėl šaltokos (apie
40 laipsnių) temperatūros.

Penktadienį, balandžio mėn. 17 dieną, 7 val. 51 min. ryto, astronautai keturiomys mažytėm raketom pasuko erdvėlaivį taip, kad jis visai tiksliai nusileistų į Ramųjį vandenyną, netoli jo laukiančio lėktuvnešio Iwo Jima, 8 val. 20 min. Apollo atsivaiš. Daugeliui akyse ašaros. Daugelis meldžiasi. Meldžias trumpai ir patys astronautai su kapelionu, kai atsistojo ant lėktuvnešio denio. Visi trys eina kiek lėčiau, bet tvirtai ant siūbuojančio laivo gauti užtarnauto poilsio. America knows HOW!

Dramatiškos Apollo XIII kelionės iki mėnulio ir atgal vaizdinis parodymas.

L I E Ž U V I N Ė P A R A M A

Tikra tiesa, kad geras žodis, pasakytas tinkamu laiku, gali labai daug padaryti. Daug gero. Bet lygiai aišku, kad netikęs žodis gali tiek pat blogo padaryti. Tai, tikriausia, visiems suprantama. Tačiau didelę daugumą žodžių sudaro tokie, kurie pasakomi tik todėl, kad žmogus turi burną. Vartojant gerokai nuvalkiotą priežodį - kai pilstoma iš kiauro į skylėtą. Arba - iš tuščio į tuščią. Tokia mintis nenorom ateina, kai atydziau pasižiūrime į mūsų jaunimo problemas.

Kas gi nėra girdėjęs tuos lakštingalinius ir sacharinius pareiškimus apie tai, kad jaunimas yra mūsų tautos žiedas? Jie lygiai protingi ir gilūs kaip anas mūsų nepriklausomybės laikų ministerio posakis - Lietuva yra žemės ūkio kraštas. Kas nėra ausis dengęs nuo griausmingų šauksmų apie tai, kad mūsų jaunimas turi būti remiamas visom keturiom ir iki paskutinio kraujo lašo? Kas, pagaliau, nėra regėjęs tų krokodilinių ašarų, apraudojant mūsų jaunimo nuklydimą, paklydimą, nutautėjimą, tėvų nesupratimą ir nenorą dar kartą iškelti trispalvę ant Gedimino bokšto?

Žodžiai, žodeliai, žodelėčiai. Gražūs, graudūs, pilni verdančios tėvynės meilės.

Prisiminti teko visa tai sėdint salėje per BALTIJOS vakarą. BALTIJA yra toji stovyklavietė prie Montrealio, kuria jau keleri metai naudojasi mūsų jaunimas. Jau yra pastatų. Aikštė. Papludimys. Visa tai, padaryta iš aukų. Montrealiečių lietuvių aukų. O vakaro metu salė buvo pusiau tuščia. Pusiau tuščia, nors joje telpa tik apie 300 žmonių. Ir klausant programos, ir žiūrint į jaunųjų išpildytojų veidus, ir klausant dainų kažkaip neįmanoma buvo atsikratyti piktos minties: Kur gi yra visi tie lietuviai, kuriems, anot jų žodžių, jaunimas taip be galo rūpi? Bijoję, kad nerei-

kėtų aukoti? Nutarė, kad pakankamai prikalbėjo apie jaunimą - tautos žiedą? O gal atsijaunino staiga, kad patys turėsi tapę jaunimu ir gyvenimą dar šimtą metų? Plačiam pasaulyje jau seniai žinoma apie sukalkėjusią Montrealio lietuvių veiklą. Ji stabarėja vis labiau. VISI dėl to dejuoja, bet tikrai keliolika žmonių ką nors dėl to daro. Visokios leisgyvės organizacijos dejuoja, kad nebėra kam perimti vairo, bet pas jaunuosius jos neranda kelio. Ar nevertėtų joms vieną kartą kaukštelėti sau per nuosavą viršugalvį ir atsipeikėti? Išėjus yra čia pat, po ranka, bet miegant negalima vaidinti gyvo ir veiklaus. Toks miegas gali lengvai tapti amžinu miegu, ir tada tikrai bus pervėlu.

Žvelgiant už kiemo ribų, štai Vakarų Vokietijoje leistas jaunimo žurnalas "JAUNIMO ŽODIS" rašo š.m. 7 Nr., kad turėsiąs sustoti dėl... finansų stokos. Ne vien dėl pinigų, beje, bet taip pat ir dėl to, kad tie jauni lietuviai braukė kairiems seniems bendruomenės šulams prieš jų žilą plauką. Gali būti, kad jie ir neparodė deramos pagarbos nusišlovėjusioms tradicijoms /nors to nepastebėjome JZ puslapiuose/, bet už tai jie buvo jauni ir gyvi žmonės, kurie nuoširdžiai ieškojo naujų kelių lietuvių išlaikime ir pačioji lietuviškoj veikloj. Ar gi nevertėjo su jais bendrauti? Ar gi nevertėjo juos išlaikyti mūsų tarpe?

Nedaug geriau atrodo ir kitose pasaulio vietovėse. Mes kalbame ir kalbame ir kalbame apie jaunimą, bet pamirštame su jais gyventi. Liežuvinė parama jų mums neišlaikys, nes tikslai tada galėsim susikalbėti su jais, kai būsim su jais. Kaik konkrečiai dirbsime su jais. Išlyskime pagaliau iš savo kiutų ir darykime ką nors, kad mūsų jaunimas žinotų, jog esame su jais.

Henrikas Nagys

pasiginičius ateina laikas pasiduoti rankas. Kitaip yra chaosas. Neturime pakeisti visuomenės veiklos nepabaišiamais sąskaitų suvedinėjimais. Taip, ačiū Dievui, dar nėra, bet ir neturi būti. Paskiri mūsų veikėjai yra padėję labai nuoširdžių pastangų visiems vėl viską pamiršus suėiti į bendrą, naudingą darbą. Nereikia jiems tai kliudyti, bet reikia padėti.

Norint - niekur dar nėra vėlu. Ateina gražus pavasaris, šiame gražiame ir gyvenimo pilname Niagaros Pusiasalyje. Su tuo pavasariu ateina daug didelių visuomeninių darbų. Tie darbai, žinoma, bus atlikti geriau ar blogiau, kaip ir čermai ar užpernai. Juos atliks mūsų krašto nepailstami, kantrūs, visur esantys lietuviai veikėjai, sunkiau ar lengviau dirbdami.

Bet lietuvių darbas vis tiek bus atliktas, kaip kad visados, kad buvo atliktas mūsų St. Catharines bendruomenėje. Tuo ši bendruomenė ir gali didžiuotis. Neveltui ji savo lietuvių veiklą yra pagarsėjusi /ne vien tik vaidais/ ir už Kanados ribų.

Tačiau: pasukę, visi iki vieno, pozityvia lietuviško darbo kryptimi, galime palengvinti lietuvių veiklos pastangas ir padaryti jas sėkmingiau. Gal ir pamėginkime?

Žilvitis

St. Catharines, Ont.

RŪPINASI MAŽOSIOS LIETUVOS REIKALAI

"Lietuvos Pajūrio" redaktorius Anasas Lymanas tą leidinį, išspausdinamą keturius kartus per metus, redaguoja apie dešimtį metų, vis stengdamasis jį gerinti, plėsti.

Tais tikslais per šiu metų Velykų šventes atvyko į šeimą Los Angeles, Calif., kur yra Prūsijos ar Mažosios Lietuvos reikalais rašančių, talkinančių leidinių. Kaliforniečiai siūlo leidinį padožinti ir dar kitą leisti vokiečių k. Vokietijoje. Siūloma prašyti Vak. Vokietijos vyriausybės paramos finansiniais šiais laikais. Vokiečiams žymiai geriau tą klausimą laikyti šviesoje ar lietuvių įtakoje, negu pamiršti lenkų ar rusų okupacijoj. Esą patirta, kad net labai arti Vokiečių vyriausybės esantieji asmenys mano, kad Vokietija Prūsijos neatgaus, todėl jie miegiau Prūsijos nori matyti lietuvių, ne slavus. Šiuo klausimu turėtų susidomėti lietuvių emigracijos vadovai.

Los Angeles, Calif. Pr.

PRANEŠIMAS

Lietuvių Rašytojų Draugijos Jury Komisija 1969 m. grožinės literatūros veikalams vertinti sudaryta Kalifornijoje. Į ją įeina: Alė Rūta, Bernardas Brazdžionis, Alfonsas Gričius, Juozas Tinišis, Pranas Visvydas. Leidyklos prašomos tuo jau siųsti savo išleistų grožinės literatūros knygų po 5 egzempliorius šiuo adresu:

LRD Jury Komisija
4364 Sunset Blvd.,
Hollywood, Calif. 90029

- "NL" naujiems prenumeratoriams tik \$5.00 už pirmus metus!
- Naudokitės šia patogią užsisakymo forma:

Vardas ir pavardė

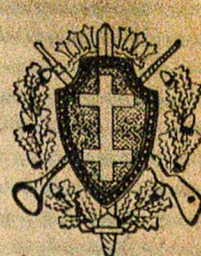
Adresas

Parašas

Data

TRIMITO AIDAS

Velionė Stasė Šukaitienė šventinant Hamiltono DLK Algirdo šaulių kuopos vėliavą.

PAVYZDINGĄ ŠAULĘ AMŽINYBĖN PALYDĖJUS

Vasario 9 d. Port Credit lietuvių kapinėse, dalyvaujant gausiam būriui lietuvių, buvo palaidota brangi tautietė, šaulė a.a. Stasė Šukaitienė-Vaitkutė. Prie kapo atsisveikinimo kalbas pasakė Kanados šaulių būrio vadas St. Jokubaitis ir Delhi šaulių kuopos pirm. St. Jokubickas. Hamiltono šaulių būrys jai suruošė išpūdingas šauliškas laidotuves.

Velionė buvo kilusi iš Rasėnių apskr., gimusi 1903 m. kovo 13 d. Šimkaičiuose. Vaitkystę praleido pas tėvus ūkyje, vėliau gyveno Kretingoje ir Palangoje. 1927 m. ištėkėjo už Ant. Šukaičio, ir vyro tarnybos vietoje keičiantis, gyveno Raudonėje, Jurbarko, Šiluvoje, Vilniuje. 1934 m. bal. 30 d. rinktinės įsakymu Nr. 11 a.a. St. Šukaitienė buvo priimta į 4-tą Jurbarko šaulių būrį. Nuo tada tapusi šaule, ji tapo dvasia gyveno ligi savo mirties. Ji buvo aktyvi tos organizacijos narė. 1938 m., šventiant mūsų nepriklausomos valstybės 20 metų sukaktį, velionė už savo šaulišką veiklą buvo atžymėta medaliu. Tą medalį brangindama, ji buvo atsivežusi jį ir į tremtį. Pradėjus Hamiltone organizuoti buvusiems šauliams, ji aktyviai prie to prisidėjo ir, kada 1967 m. sausio mėn. buvo čia įkurta DLK Algirdo šaulių kuopa, ji pasidaro tos kuopos moterų skyriaus vadove. Šventinant kuopos vėliavą ji buvo pakviesta būti tos vėliavos krikštamote. Buvo sumani ir talentinga šeimininkė, kur buvusiuose šaulių suvažiavimuose ir šventėse visi yra buvę jos paruošimo pavalgydinti ir pasotinti. Tokia buvo šaulė a.a. Stasė Šukaitienė.

Tremties gyvenimą ji pradėjo kaip dauguma mūsų. Antrajai bolševikų okupacijai baigiant užimti kraštą, 1944 m. rudenį ji su savo šeima iš Jurbarko pasitraukė į Vokietiją. Bėgant jiems teko patirti daug vargo ir bombardavimų. Karui pasibaigus apsigyveno Glueckstad lietuvių stovykloje. Pasidarius galimybe išemigruoti į Angliją, jie 1947 m. išvyksta ten ir išgyvena virš

3-jų metų. Anglijoje begyvenant nelaimingame atsitikime traagiškai miršta jų vienintelis sūnus, studentas, kuriui netekimas velionės gyvenimui ir sveikatai paliko niekad nebeatitaisomą lūžį. Giminių iškviesta į Kanadą, jie atvyksta ir apsigyvena Hamiltone. Čia tuoj ji įsijungė į parap. lietuvių chorą, dirbo dramos mėgėjų būrely ir paskum visą dėmesį su savo vyru Ant. Šukaičiu paskiria įsikūrusio šaulių būrio veiklai. Dėl savo gerų būdo savybių ji buvo visų gerbiama ir mylima, ką įrodė toks gausus žmonių dalyvavimas laidotuvėse. Savo gyvenime ji tikrai laikėsi Lietuvos šaulių Sąjungos statuto įsako šauliams: būti budriam ir teisingam... tesėti žodį... branginti šaulės vardą ir lietuvių garbę... Velionė gyvendama šioje žemėje tikrai yra kilniai tą viską vykdžiusi.

K. Mileris

ATSIŠVEIKINANT SU PETRU KIZERSKIU

Kovo mėn. 25 dieną, po ilgos ir sunkios ligos, Reddy Memorial ligoninėje, šešiasdešimties aštuntuosius metus eidamas amžianai užgeso, Montrealio lietuvių šeimos narys Petras Kizerskis.

Petras Kizerskis buvo gimęs 1903 m. kovo mėn. 6 d. Šeduvoje. Dideliam nuliūdime paliko mylimą žmoną Jadvygą, dukrelę Vidą, sūnų Albertą ir Lietuvoje esančius seseris ir brolių.

Velionis Montrealio lietuviams buvo gerai pažįstamas iš jo plačios visuomeniškos veiklos. Buvo aktyvus K.L. Bendruomenės narys, laikraščio "Nepriklausoma Lietuva" šėrininkas ir uolus rėmėjas talkininkas. Kelių kadencijų D.L.K. Vytauto klubo valdybos narys. Nuo pat įsisteigimo L.K. Mindaugo šaulių kuopos šaulys.

Mėgo dainą, sceną, sportą, visuomet buvo nuotaikingas ir pilnas sveiko samojaus, visur ir visada sielodavos lietuvių reikalais, juos gynė ir rėmė. Iš profesijos buvo siuvėjas, bet vertėsi ir kitais įvairiais darbais.

Nugalėjęs pradinis įsikūrimo sunkumus Kanadoje, gražiai buvo įsikūręs Montrealyje, Verdune. Išaugino puikią lietuvišką šeimą, galvojo grįž-

ti į gimtąją tėvų žemę.

Deja, sugrįžimo belaukiant, užmigo amžinai svetingoje Kanados žemėje, jos nepasiekęs. Palaidotas buvo per Aušros Vartų parapiją. Laidotuvių namuose ir bažnyčioje velionio karstą dengė Lietuvos trispalvė vėliava, kuri vėliau buvo įteikta velionio našlei.

L.K. Mindaugo šaulių kuopa, kaip kuopos nariui atidavė visą privalomą pagarbą, dalyvavo su kuopos vėliava, nešė garbės sargybą.

Paskutiniame atsisveikinime ir kapuose dalyvavo daug žmonių.

Su pavasariu paukščiai į tėviškę grįžta, o tu ar sugrįši kada?

Rami tau tebūna žemė, kurioje pailsės, užmerktis akis, au austančio ryto žara.

J. Šiaučius

Kovo mėn. 8 d. Aušros Vartų salėje įvyko L.K. Mindaugo šaulių kuopos metinis visuotinis kuopos narių susirinkimas.

Susirinkimui š. Stp. Kęsgaila pirmininkavo, o š. R. Simanavičius sekretoriavo. Buvo padaryti buvusios valdybos ir revizijos komisijos pranešimai. Naujai perrinktas valdybos pirmininkas, išrinkta nauja valdyba ir kiti valdomieji organai. Išrinkti taip pat atstovai į visuotiną L.Š.S.T. suvažiavimą.

Susirinkimas baigtas gerai sesių paruoštomis vaišėmis.

Hamiltono D.L.K. Algirdo šaulių kuopa išleido B. Zumerio satyros knygą "Sakykim vyrai taip nebuvo". Kaina 2.00 dol. Patartina įsigyti.

NAUJA INSTITUCIJA VLIKO PAVEDIMU

— Vliko pirmininkui pavedus ir pakvietus Joną F. Daugėlą, Clevelande jo sudaryta komisija Vliko tolimesnės veiklos planui parengti, komisija be Daugėlos, įėjo šie Clevelando veikėjai: A. Augustinavičius, A. J. Kasilaitis, J. Krygeris, N. Kersnauskaitė, S. Laniauskas, J. Mikonis, Pr. Razgaitis, J. Stempuzis ir J. Virbalis, iš viso 10 asmenų. Buvo siekiama, kad į komisiją įeitu visų Vlike dalyvaujančių grupių nariai. Pirmajame posėdyje komisija išrinko prezidiumą: pirmininku — Jonas F. Daugėla, vicepirmininku — Simonas Laniauskas ir sekretore — Nijolė Kersnauskaitė. Komisija nutarė, rengiant Vliko veiklos planą, dėmesio svorį kreipti į šritis: 1. pasaulio politinę sritį, 2. savos visuomenės, tautos laisvinimo kovoje organizavimą, 3. jaunimo parengimą tautos vadavimo darbui, 4. santykių su tautos kamieniu pavergtame krašte, 5. finansų teikimo metodus ir 6. Vliko organizacinės reikalus. Komisijos daugumos priimtos mintys numatyta ateity pateikti Vliko Valdybai.

(Elta)

IR GERAI, IR BLOGAI... (laiškai mums)

Šiuose laiškuose išreiškiamos mintys nebūtinai atstovauja redakcijos pažiūras ar nuomonę. Laiškai gali būti trumpinami. Anoniminiai pasisakymai nebus spausdinami. Red.

SU PAVASARIO VĖJAIS
Mūsų bendruomenė ne vienas kaltina esančią neramią, netaikią, Arčiau reikalą nežinantys tas atrodo labai jau negeras dalykas, tačiau kiekvienas gali suprasti, kad tik tokioje bendruomenėje viskas ramu ir gražu, kurioje nieko nevelkiama. Tokioje b-jė pa-

vasarį ir vasarą žuvaujama, rudenį medžiojama ir žiemą miegama letargo miegu.

Kas ten darėsi dėl valdybų, parengimų, organizacijų, paminklų, skautų veiklos, jei ten tonėra, arba yra tik šešėliai? Kapuose yra dar didesnė taida ir ramybė.

Viena tačiau tenka sutikti:

LIBERALAI

SUZANNE (Ste-Marie) BRASSARD KANDIDATĖ VERDUNE

JOS SIEKIMAI:

Federalinėje santvarkoje, ji pasiryžusi kovoti už Quebeco provincijos teises Kanados santvarkoje. Ji siekia stiprios Quebeco provincijos stiprioje ir pasiturinčioje Kanadoje.

Provincinėje santvarkoje, ji nori, kad tie, kurie nori investuoti pinigų šioje provincijoje, galėtų pasitikėti šia provincija. Ji siekia lygių teisių abiem oficialioms Kanados kalboms - anglų ir prancūzų. Ji nori, kad Quebecas būtų tikri namai visiems šios provincijos gyventojams.

Balandžio 29 d. rinkimuose.

JOS PROGRAMA:

- Palaikyti partijos vado Robert Bourassa politiką.
- Siekti Verduno miesto išsivystymo ir darbo visiems
- Siekti pigesnių butų statybos ir miesto atnaujinimo. Padėti pensininkams ir seniems žmonėms ir pakelti senatvės pensijas
- Pastatyti daugiau namų, seniems žmonėms Verdune
- Padėti Verduno jaunimui, siekiančiam ką nors atsiekti sporte, kultūroje, mene, politikoje arba kitose srityse
- Remti visus savivaldybės planus, kurie atnešų naudą Verduno gyventojams
- Įsteigti specialią įstaigą, kurios informuoti apie visokių narkotikų pavojų
- Pagyventi visų provincijos viešųjų įstaigų darbą Verdune
- Duoti verduniečiams balsą provincijos parlamente ir palaikyti artimą kontaktą su Verduno gyventojais visą laiką, įsteigiant nuolatinę įstaigą pačiame Verdune, kur kiekvienas Verduno gyventojas turės teisę bet kada pareikšti savo nuomonę bei pageidavimus.

BALSUOKITE UŽ

Authorized by: Jim F. Cannon, 1034 Desmarchois, Verdun.

SUZANNE BRASSARD

MŪSU SPORTAS

ŠIAURĖS AMERIKOS LIETUVIŲ FIZINIO AUKLĖJIMO IR SPORTO SĄJUNGOS CENTRO VALDYBOS

PRANEŠIMAS NR. 128

Liečia: Pabaltiečių Sporto Federacijai Atstovų, Sporto Šakų Komitetų Vadovų pristatymą.

1. ŠALFASS-gos atstovai Pabaltiečių Sporto Federacijos Vykdomajame Komitete yra: Jokūbaitis Vytautas, 13813 Othello Ave., Cleveland, Ohio 44110, USA./atstovas ir II-sis vicepirmininkas Federacijos Komitete/.

Bielskus Algirdas, 30307 Regent Rd., Wickliffe, Ohio 44092, USA./atstovas ir sekretorius pavaduotojas Federacijos Komitete/.

Vietoje atsistatydinusių K. Lukošiaus ir A. Kuolo yra pakviesti Sąjungai atstovauti:

Stepaitis Herbertas, 21 Cosmo Rd., Toronto 18, Ont., Canada, - ir Nausėdas Algimantas, 44 Wilmar Rd., Islington 678, Ont. Canada.

Mūsų delegacijai Pabaltiečių Sporto Federacijos Vykdomajame Komitete linkime sėkmės.

2. Vidurinių Vakarų Sporto Apygardos Vadovų pakviestas, pareigas sutiko eiti Bielskus Algirdas, adresas žiūr. aukščiau/. Bielskus A. šioms pareigoms tvirtinamas nuo š. m. balandžio mėn. 18 d. Buvusiam Vadovui Dr. E. Ringui reiškiamė padėką už darbą atliktą vadovaujant apygardai.

Rytų Sporto Apygardos Vadovas Vakselis Aleksandras, jam sutikus yra tvirtinamas tęsti darbą toliau šiose pareigose. /Adresas: V.A. 84-20,

112-th. St., Richmond Hill., N. Y. 11418, USA /.

Kanados Sporto Apygardos Vadovui K. Lukošiiui iš pareigų atsistatydinus, Kanados Sporto Apygardos reikalus, kol bus surastas tinkamas Vadovas, koordinuos Centro Valdya. Ponui Lukošiiui reiškiamė padėką už atliktą darbą vadovaujant Apygardai. Kanados Sporto Apygardos klubai prašomi visą susirašinėjimą kreipti Centro Valdya adresu: 32 Pasadena Gardens, Toronto 325, Ont.

3. Krepšinio Komiteto Vadovas - Valaitis Jonas, 8227 So. Richmond St., Chicago, Ill.

Šachmatų Komiteto Vadovas, Merkis Kazys, 431 East 7-th. St., So. Boston, Mass. 02127.

Lauko Teniso Komiteto Vadovas - Šenbergas Jurgis, 35380 Mound Rd., Apt. 3, Warren, Mich., 48092.

Lengvosios Atletikos Komiteto Vadovas - Bielskus A. /adr. žiūr. aukščiau/. Kviečiam visi sutikotoliau tęsti darbą. Centro Valdya tvirtiname šioms pareigoms nuo šio pranešimo paskelbimo dienos.

Tinklinio Komiteto Vadovu pakviestas Žiupsnys Zigmąs, 7127 So. Francisco Ave., Chicago, Ill., 60629. Žiupsnys Zigmąs šiom pareigoms yra tvirtinamas nuo šio pranešimo paskelbimo dienos. Buvusiam Vadovui Babickui Rytui atsistatydinus iš pareigų, už darbą vadovaujant tinklininkams reiškiamė padėką.

Stalo Teniso Komiteto Vadovu pakviestas Neškaitis Jonas, 255 Silver Birch Ave., Toronto Ont. Canada. Parei-

goms tvirtinamas nuo šio pranešimo paskelbimo dienos. Buvusiam Vadovui Žemaičiui Beniui už atliktą darbą vadovaujant stalo tenisininkams reiškiam padėką.

Apygardų Vadovai ir sporto šakų Komitetų Vadovai, geresniai veiklos išvystymui gali savo nuožiūra sudaryti Apygardos ar Sporto šakas, kuriai vadovauja Komiteta.

Centro Valdya Toronto, 1970. 4. 11

Chicago, Ill.

• Pašto streikas ir gilios pusnys Chicago gyventojams sukėlė rūpesčio ir vargo. Streikas pasibaigė, bet sniego pūgos padarė nuostolių nuvaždamas medžius, nutraukdamas elektros ir telefonų vielas, ilauždamas stogus ir t. t. Dabar jau sniego nebėr ir gyvenimas lietuviškoj Chicagoj vėl virte verda.

• Chicago universitete atidaryta lituanistikos katedra, atžymint 400 metų Vilniaus un-to sukaktį. Tai didelis įvykis išeivijos gyvenime. Atidaryme prof. Wilson įteikta L Fondo 5 tūkst. dolerių auka, kons. Daužvardis džiaugėsi, kad mūsų kalba, atėjusi į un-to katedrą, atneš Lietuvai naudą. Dabar tik telieka lietuviams studentams imti lingvistikos pamokas lietuvių kalba, nes kursas bus pilnateisis ir bus duodama už jį užskaitai.

• Chicagoj jaunimo yra gausu. Netrukus įvyks uždaras jaunimo simpoziumas ir reikali tikėtis jis gvildens opius gyvenimo faktus. Norėtusi, kad jaunimas stotų į universitetą, ypač studijuotų politinius mo-

kslus, žurnalistiką, lingvistikos šakas, nepamirštų dainos, muzikos, televizijos sričių.

• Chicago lietuvų žurnalistų skyrius ruošiasi išleisti savo 10 metų veiklos knygą. Pirm. A. Gintneris, matomai, daug dirba bet šiaip veikla nėra žymi. Centro Valdya bos pirm. V. Atlantas informuoja, kad rašoma žurnalistų istorija, kur jau keli senieji plunksnos valdytojai rašo. Reikėtų kvieisti ir Chicago žurnalistus, kad prie šio darbo prisidėtų, nes čia gyvena nemažas pirmūnų skaičius. Viso laisvo pasaulio žurnalistai turėtų jungtis į savo sąjungos veiklą.

• Lietuvių statoma opera "Likimo galia" jau čia pat. Bal. 4 d. per p. Rudžių radio valandą kalbėjo dirigentas Marijošius. Jam iš visuomenės buvo pateikta daug klausimų: reikia lietuviškų solistų, kompozitorių, muzikų, o ypač kūrinių, kodėl iš jaunosios kartos mažai ateina šių talentų, ar nebūtų galima sujungti Chicagoj visus chorų į bendrą darbą, kodėl Amerikos gyvenime mažai žinome apie lietuvių šios srities, reikia skirti premijų talentams ir kt. Dir. Marijošius atsakė, kad lietuvių tarpe gimsta talentai, jais tik visuomenei tektų domėtis, Chicagoj didesniai vienetui reikia ir scenos, o apie Lietuvos menininkus, kad jie mažai pasireiškia, tai yra ir kai kurios kitos kliūtys.

• Kr. Duonelaičio lituanistikos žemėsniuj ir aukštesnioji mokykla šiame švenčia 10 metų sukaktį. Čia mokinasi virš 400 mokinių. Energingo vedėjo p. Širkos ir mokytojų bei tėvų dėka, žengiant su gyvenimu, yra naujų idėjų, naujų metodų, jaunajai kariai pertiekiant žinias apie Lietuvą ir jos vargus, kančias, mokslą bei pažangą.

• Chicago lietuviai sveikina dr. Valeriją Raulinaitienę, kuri buvo JAV federalinės valdžios pagerbta. Nixonas pasidžiaugė, kad "jis laimingas, kad šis kraštas turi" tokių gabių moterų, kaip dr. Raulinaitienė. Ji vadovauja Veteranų ligoninei Downey miestelyje, netoli Chicago, kur yra 2500 lovų. Ši žinia nuaidėjo per JAV -ių TV ir spaudą apie mūsų daktarę ir Lietuvą.

• Chicago lietuviai labai nustebo, kad dioclezija leis palaidoti kas nori koplyčioj, kas nori prie duobės. Lietuvių sąjūdis, ypač LB komiteto, kurio pirm. yra p. Al. Regis ir šv. Kazimiero lietuvių kapinių sav. draugija /pirm. Giedraitienė/, ilgai kovojo dėl teisių savose kapinėse ir privertė diocleziją apsigalvoti. Tačiau vėl bėda, kad, jei, kurie norės laidotis be to baisaus kablo, prie duobės tiesiog iš bažnyčios, tie turės mokėti pusantro karto daugiau! O turėtų būti atvirkščiai! Juk koplyčią reikia išlaikyti, o čia žmonės be jos gali lengvai palaidoti artimuosius patys, be kapinių didelių pastangų. Kova eis ir ir toliau, nes dioclezija visą religinį pobūdį išniekina, žiūri tik pelno. Jei ne lietuvių kova, šv. Kazimiero lietuvių kapinės būtų pavirtusios į "West-side" kapines, išparduotos, o 38 milijonų dolerių lietuvių turto išikišta kišenėn svetimtaučių.

Bal. Brazdžionis

NAMIE IR SVETUR

Bene intelektualiausią išorę Leniną pagarbinančių renginių virtinėje pastaruoju metu Vilniuje turėjo vasario 12 d. įvykusi vadinamoji mokslinė sesija, pavadinta "Lenininių idėjų triumfas Lietuvoje", kurią suruošė Mokslo akademija, Vilniaus universitetas ir partinis Istorijos institutas. Sesijoje skaitytieji pranešimai buvo gerokai nuobodūs, ir skaitytojams su ja plačiau susipažinti nebūtų labai įdomu, tačiau vienas toje sesijoje padarytas pranešimas vis dėlto yra laikytinas reikšmingu, sudarantis šokią tokią laikraštinių naujieną.

Mat, kalbėdamas apie nepriklausomą Lietuvą, Vilniaus universiteto istorijos profesorius K. Navickas pripažino, kad "Lietuvos buržuazinės valstybės sukūrimas, suprantama, buvo žingsnis į priekį, palyginus su tuo, kai Lietuva vilko caro jungą arba kentė kaizerinės Vokietijos okupaciją". Leniną pagarbinančioje sesijoje pripažinti, kad nepriklausomą Lietuvos valstybę, suprantama, buvo žingsnis į priekį, vis dėlto yra staigmena!

Prof. K. Navickas savo pranešime, be kita ko, visiškai teisingai nurodo, kad mažom valstybėm pilnutinė nepriklausomybė praktiškai nėra įmanoma. Pasak jo: "Lietuvos buržuazija dėl savo klasinio ribotumo ir apskritai būdama silpna negalėjo užtikrinti šaliai nepriklausomybės. Ji bandė laviruoti tarp didžiųjų valstybių, orientuodamasi čia į vieną, čia į kitą imperialistų grupę, vis daugiau joms nuolat džiavo. Tokia politika įstūmė kraštą į ekonominę priklausomybę nuo Vakarų valstybių. Imperialistinės valstybės nuolat pažeidinėjo Lietuvos gyvybinius interesus, siekė visiškai likviduoti jos valstybingumą ir suverenitetą".

Išnarplioję pernelyg sovietinę profesoriaus frazeologiją, vis dėlto turėsime sutikti, kad jis antrosios Lietuvos valstybės politinę situaciją gana tikroviškai apibūdino. Maža ir, palyginti, neturtinga nepriklausomoji Lietuva iš tikrųjų buvo tam tikroje Vakarų valstybių ekonominėje priklausomybėje. Užsivertino Berlynas dėl pastangų atlietuvinėti Klaipėdą, ir teko Lietuvos valdininkams noroms nenoroms valgyti žąsieną, kai vokiečiai be perspėjimo atsiskė iš Lietuvos žemės ūkio produktus pirkti. O Anglijai bekoną ir sviestą teko parduoti žemiau savikainos, valstybės išdui ūkininkams nuolat mokant subsidijas. Tai, deja, dažna mažų valstybių dalia. Ir dabar taip panašiai atsitinka, kai, pav., Pietų Amerikos valstybės savo gamybą pigiai parduoda Amerikai, naujosios Afrikos respublikos - Britanijai, o Rytų Vokietijai, Bulgarijai, Čekoslova-

kija savo gaminius sovietams parduoti yra priverstos daug žemiau pasaulinių rinkos kainų. Pastaruoju atveju, kaip žinome, vadinamieji vaidina ne tiek ekonominę priklausomybę, bet sovietų kariuomenę...

Tik dabar, anot prof. K. Navicko, "lietuvių tauta Tarybų Sąjungos sudėtyje įgijo tikrąjį valstybingumą ir suverenitetą". Iš tikrųjų, pastaraisiais dešimtmečiais Lietuvoje yra labai sparčiai išvystyta pramonė, pristatyta daugybė gamyklų, kraštas elektrifikuotas, į Lietuvą atvestos natūralios dujos. Ir visa tai yra labai puiku, tai, be abejo, pažangų ir sudaro realų pagrindą krašto gerovei kelti. Tačiau Lietuva visoje savo istorijoje, tur būt, niekad nėra buvusi tokioje visiškoje ir tokioje vienausios ekonominėje priklausomybėje, kaip dabar. Visa krašto pramonė, gamyba, tiekimas ir rinkos yra orientuotos tik į Rusiją.

Ar tokia ekonominė priklausomybė kartais taip pat neapriboja to "valstybingumo ir suvereniteto"? Vokiečių neperkamą žąsį Lietuvos valdininkija kadaise suvalgė ir vis dėlto nesprogo, o ką Lietuvos fabrikai turėtų daryti su savo gaminiais, kuriuos dabar siunčia į Rusiją? Lietuvos ekonominė priklausomybė nuo Rusijos šiandieną jau pasiekė tokį laipsnį, kad sovietams Lietuvoje beveik nebereikėtų laikyti savo prižiūretojų ir savo igulų. Užsimanytų Vilnius nepaklusti vienokiam ar kitokiam Maskvos norui, ir - nutraukiamas dujų tiekimas iš Ukrainos, neatena plieno siunta iš Rusijos Vilniaus staklių gamyklai, arba rusai atsisako pirkti pusę milijono porų lietuviškų kojų...

Absoliučios nepriklausomybės iš tikrųjų nėra ir būti negali. Tačiau anoj, tegu ir riboto nepriklausomumo, Lietuvoje ir jos vidaus reikalus nesikišo Vakarų valstybės, kurių ekonominė priklausomybė ji neišvengiamai buvo patekusi. Vokiečiai nepirko lietuviškų žąsų, bet nereikalavo perrašyti Lietuvos istorijos vadovėlių, anglai, gal būt, pigiai mokėjo už lietuvišką sviestą, bet nereikalavo, kad Laisvės alėja būtų pavadinta Karaliaus Jurgio prospektu, o Lietuvos kareivėliai vyktų ginti imperijos pakraščius kur nors Azijoje...

Ir toji, anot prof. K. Navicko, buržuazinė Lietuvos valstybė žlugo ne dėl ekonominės priklausomybės ir ne dėl negėbėjimo "laviruoti tarp imperialistų", bet dėl suokalbčio. Nejaugi istorijos profesorius iš tikrųjų nieko negirdėjo apie 1939 m. Ribbentropo-Molotovo sutartį, kuria Hitleris su Stalinu sutarė pasidalinti Lietuvą?

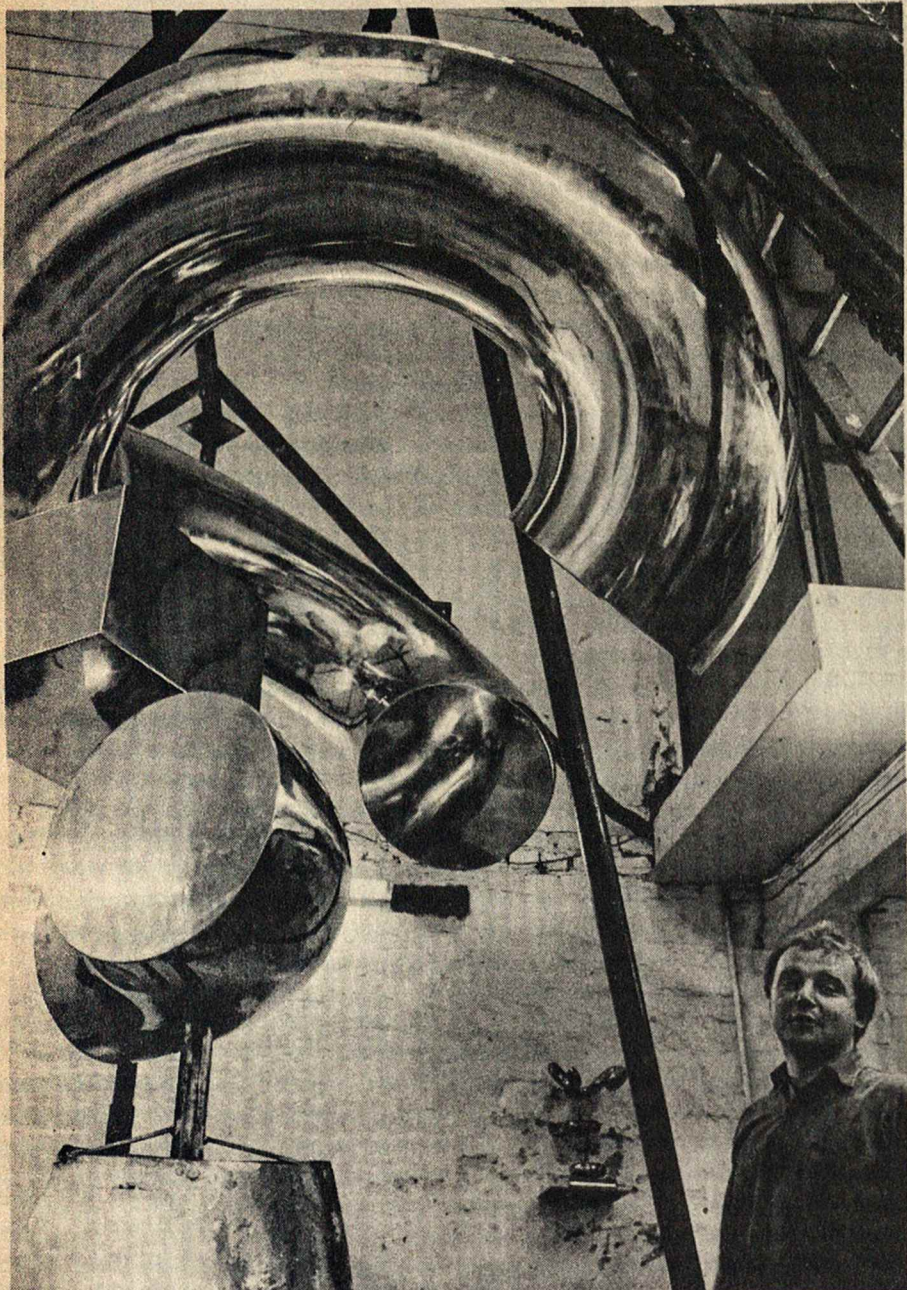
R. E. Maziliauskas

Prof. dr. A. RAMŪNO, Ottawos Universiteto Lyginamosios Pedagogikos Centro direktoriaus ir Pedagoginių Mokslių Fakulteto vicedekano, nauji veikalai:

- ♦ DEVELOPMENT OF THE WHOLE MAN THROUGH PHYSICAL EDUCATION ---- Išleido Ottawos universitetas, 435 psl. Įvada parašė Avery Brundage, tarptautinio olimpinio komiteto pirmininkas. Prof. J. Maritain pareiškė apie šį darbą: "Tai galutinis klausimo nušvietimas".
- ♦ DIALOGUE ENTRE ROME ET MOSCOU ---- Ekumeninis žvilgsnis į Rusijos ir Europos santykius praėjusiojo amžiaus pabaigoje. Įvada parašė kardinolas Keenig. Išleido Ottawos Universitetas.
- ♦ IS SUTEMU I AUŠRA ---- (prancūzų k.) Jame iškeltos naujos mintys apie žmogų, raštą ir žmonių kosminiam amžiui augimą.

Veikalai gaunami A. V. parap. Kiškoje, 1465 De Seve St., Montreal 205, P. Q.

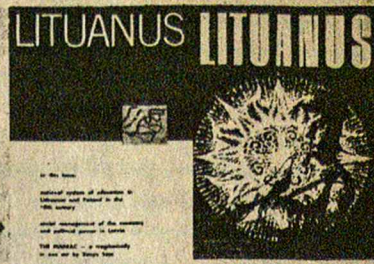
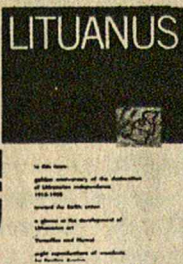

Skulptorius Antanas Braždis yra Čikagos Dailės instituto ir Londono Karališkosios dailės kolegijos auklėtinis. Trisdešimtmetis dailininkas šiuo metu gyvena Britanijos Londone ir dėsto Gloucesterio Dailės kolegijoje. Praeitųjų metų pabaigoje jo monumentalų, didelių matmenų skulptūrą "Ritualas" Londono centre viešai atidengė Britanijos kultūros reikalų ministrė J. Lee. Antano Braždžio skulptūros kūrinys šiuo metu jau puošia britų paviloną Expo 70 pasaulinėje pa-

rodoje Osakoje, Japonijoje. Šiuo metu skulptorius intensyviai ruošiasi savo darbų parodai Paryžiuje, kuri įvyks šiais metais. Čia spausdinamose nuotraukose matome skulptorių Antaną Braždį savo kūrybinėje dirbtuvėje šalia dar nebaigto kurti "Ritualo". Kitoje Pauline Reynolds darytoje nuotraukoje matome Antano Braždžio "Ritualą" priešais Woolgate pastatą Londono senamiestyje prie pat istorinio Guildhall — garsiosios Londono miesto rotušės.

JAV Liet. Bendr. Revizijos Komisija, 1970 m. vasario mėn. tikrinusi LITUANUS pajamų ir išlaidų knygas, užprotokolavo: "LITUANUS 1968 ir 1969 metų apyskaitos yra be priekaištų ir jokių pateisinaimųjų dokumentų netruksta. Knygos vedamos su ypatingu kruopštumu ir pavyzdžiumu". Seka Komisijos pirm. Vyt. Kasniūno, dr. S. Biežio ir dr. K. Ambrozaičio parašai.

\$50.00 atsiuntė dvi: iš Chicago ir iš Montrealio. Kitos po mažiau. O dar iš kitų laukiamo.

LITUANUS žurnalas išstatytas Tarptautinėje Perijodinių Leidinių Parodoje, kuri įvyksta Chicagoje, Conrad Hilton viešbutyje, balandžio 13-17 d. d. Čia susiburia virš 3,000 universitetų knygynų viršininkai, kurie vis daugiau ištikina, kad perijodinių leidinių galima greičiau ir efektingiau — paskleisti kultūrinės ir mokslinės žinios. Parodą tvarko A. P. Wales Organizacija iš Londono. Malonu, kad LITUANUS žurnalui skiriamas prideras dėmesys.

Jau tapo tradicija, kad patirijotiška organizacija, skirsdama aukas lietuviškiems reikalams, paprastai nepamiršta ir LITUANUS, bent simbolišku įnašu. Šiomet po

LITUANUS pageidauja senų numerių, išleistų pirmųjų 10 metų laikotarpyje, nes vėda daug prašymų iš bibliotekų, o atsargos jau išsibaigė. Nesenai viena skaitytoja iš Yonkers, N. Y. atsiuntė visus 12 egzempliorius, kad jie būtų persiųsti knygynui, nes "... ten bus daugiau naudos negu mano rūsyje." Šiuo reikalu galima kreiptis tiesiai į LITUANUS, P. O. Box 9318, Chicago, Ill. 60690, iš čia bus nurodyta, kur turimus numerius reikia pasiųsti.

Algis Lukas, buvęs LITUANUS pirm., rašo: "Kas kart vis daugiau ištikina, kad LITUANUS tai vienas iš mūsų išieivijos reikšmingųjų darbų", nepamiršdamas pridėti ir stambesnę auką, nepaisant, kad jis ir taip jau yra net ketletą metų buvęs LITUANUS darbų priekyje be jokio atlyginimo. Jis ir dabar ne iš tų, kurie teisinasi: "Aš savo duoklę jau atidaviau — dabar tegu duoda kiti", nesuminėdami kas tie "kiti" turėtų būti, kad mūsų tik saujelė.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE ... GYVENIMAS SIBIRO KOLCHOZUOSE

JAUCIAME SAVO NĖDALIĄ

Rusai yra švarūs žmonės. Jie visi labai šveičia stalą, grindis ir suolus ir savo butukuose palaiko pavyzdinę švarą. Sibiriečiai neturi jokių plovimo miltečių ir labai dažnai stinga muilo. Tačiau švarai palaikyti jie randa priemonių. Tai yra pelenai ir šluotažais.

Žmonės, grįžę į namus, visada nusiauna kojas, kad purvinais batais neprimintų grindų. Grindys taip švariai laikomos todėl, kad ant jų, pasimetę vatinius, miega visa šeima, nes lovoms pasistatyti nėra vietos. Gal švara palaikoma ir iš įpratimo, nes čia gyvena atremta rusų tautos šviesuomenė ir turtingesnioji klasė, nors senesnės moterys ir neraštingos.

Visi vietos gyventojai apsišvarina pirtyse, kurias statosi kelios šeimos susidėjusios. Pirtis statoma ant sienos, kur susiduria kelių gyventojų žemės sklypeliai. Tai labai mažas pastatėlis, kuriame yra iš plytų sumūryta krosnis ir statinė karštam vandeniui laikyti. Dėl pirtelės mažumo joje nėra ir palų, bet yra kartelės drabužiams ir skalbiniams pasikabinti ir gyvams supleskinti. Vanduo šildomas karštomis plytomis, nes akmenų Narymo balose visai nėra. Karštą vandenį taupo, kad jo visiems užtektų, o šalto vandens kiekvienas savo atsineša.

Vienoje sienoje yra mažytis langelis. Čia yra suoliukas ir labai švari kartelė tik apatiniams baltiniams pakaitinti, kad kartais kas nors nepageidaujamas dar švariuose skalbiniuose neapsigvyntų. Pirtyse visi vajojasi beržinėmis vantomis kaip Lietuvoje.

Pasiprašiusios mes išsikūrenome pirtį, skalbinius išsikaitinome ir gerai išsimaudėme, nors truputį ir išsipaišino, nes visos pirtelės yra dūminės. Nors ir nepatogu dėl susigrūdimo ankštoje pirtelėje, vis dėlto puikiai apsišvarino. Tokios pirtelės yra vienintelė priemonė švarai palaikyti. Rusai jas kūrėna kas dvi savaitės.

Dažnai pirtelės tarnauja ir skalbimui, nes prie jų būna mažytis šulinėlis. Iškasa duobę, įstato vieną ar dvi be dugno statines, ir jau šulinys. Malinovkos kaimas stovi labai žemoje vietoje, tiesiog balose, tai ir tokiose primityviose šuliniuose vandens esti pakankamai. Kaimo viduryje yra didelis visuomeninis šulinys, kurio vandeniu naudojasi visi gyventojai.

Atsidūrę nuskurdusioje ir tarp neįžgiamų miškų pasislėpusioje Malinovkoje, visi pasijutome benamiais šuneliais. Keista, kad visiems tremtiniams esant vie-

nodeje būklėje, turtingesnieji benamiai nusisuko nuo vargšų, ir taip darė tik todėl, kad jų maišeliuose buvo vienas kitas vertingesnis daiktėlis. Bendra nelaimė mus suartino, o rublis ir kova už būvį ar išlikimą pradėjo mus čia išskirti.

Visi labai ryškiai jaučiame savo nedalią, kurią mums primetė komunizmas. Dar taip neseniai mes buvome laisvais žmonėmis, turėjome savo tėvynę ir namus, buvome socialiai pavalgę ir ramiai gyvenome savo šeimose. Tauta entuziastiškai kūrė savo ateitį, švietėsi, kūrė savus lietuviškos kultūros židinius ir stengėsi neatsilikti nuo Vakarų Europos.

Dabar mums prasideda naujas ir visiškai kitoks, jau benamio gyvenimas. Vergo būtyje turime naujai kurtis. Bet kaip kursis paliegę seneliai ir moterys su mažais kūdikiais? Kad nors vyrai ir šeimų tėvai būtų šalia. Daugelis esame, kaip stovime ir visai nieko neturime. Kai kam jau dabar badas žvelgia akysna.

Didelis yra skirtumas, kalbėti apie badą nebadausiam, o tik jautisiam nepriteklus, bet klaiki realybė atsiveria prieš akis, kai bado šmėkla tau užsiroglina ant krūvinų ir nuo sunkaus darbo palinkusių pečių.

NAUJI KOLCHOZININKAI

Tik mums papietavus, atbėga pasiuntinė mergaitė ir liepia visiems ketvirtą valandą susirinkti kolchozo raštinėn. Pasiuntinė paprastutė, plaukai lygiai suukuoti ir supinti į dvi kasytes. Suknutė perkelinė ir paprasčiausio kirpimo. Matyti, kad ji yra dar mokinukė. Mūsų pavardės iš sąrašo skaito kiek iškraipydama. Jos balsas skamba įsakančiai, nes perduodami kolchozo pirmininko žodžiai, kurie yra ne kas kita kaip įsakymas, ir jiems niekas nesipriešina. Nesipriešiname ir mes ir paskirtu laiku nueiname raštinėn.

Raštinės pastatas stovi baloje, kaimo viduryje. Aplink pastatą yra didelė aikštė, kurioje auga krūmai ir telkšo vandens klanai. Pastatas žemas, keturkampis, sienos sukruta iš netašytų apvalių rąstų, stogas lentinis ir plokščias. Atrodo, kad toji raštinė tupi balos viduryje, kaip varlė išvertusi akis. Ar bus čia kada nors aikštė? Greičiausia, kad ne. Jau dešimt metų praėjo, bet niekas to žemės lopo netvarkė ir, matyt, niekas tuo nesirūpina. Pačiam pastatui, kuris primena lietuvišką jaują, tokia aplinka net labai tinka.

O vis dėlto ši įstaiga stūkso pačiame kaimo centre ir žino savo vertę. Čia renkasi svari kolchozo vyresnybė, prieš kurią dreba suvargę, apdriskę ir išbadę kolchozininkai, atitremti iš visų Sibiro ir europinės Rusijos pakraščių. Ir kaip nedrebėsi, kad nuo jų malonės, sąžinės ir teisingumo priklauso visas tavo gyvenimas.

Prieiname prie durų. Nėra jokio koridoriaus, tik pora medinių laiptukų. Durys stovio lentų, o jų rankena kalvio nukalta ir labai gremėzdiška.

Įeiname į didelį kambarį, kuris vadinamas sale. Grindys nedažytos ir gerokai purvinos. Ant priešakinės sienos, pačiame centre, kabo Stalino paveikslas, bet nepapuoštas. Matyti keli plakatai iš ūkinio gyvenimo. Viename kombainas piauna rugius, o apačioje parašas: "Pirmoje eilėje atiduok grūdų duoklę valstybei".

Dairomės, kur galima prisėsti. Pasienuose keletas suolų, padarytų iš neobliuotų ir nedažytų lentų. Prie centrinės sienos stovi stalas ir kelios taburetės. Kėdžių nesimato, nes juk tai būtų buržujų išmisas,

kurio jau atsikratyta. Gal tikriau pasakius, čia negyventa buržujų, todėl nebuvo iš ko atimti kėdžių ir jų čia pasistatyti.

Gale salės lentomis atitvertas pastato galas ir padalintas į du skyrius. Tai buhalterija ir kambarėlis kompartijos darbuotojams ir svečiams iš rajono. Tais svečiais būna tik komunistai, kurie čia atvažiuoja visokiems reikalams.

Pastoviniuojame, salėje pasidairome ir matome, kad jau praėjo tie laikai, kada buvome kviečiami sėstis. Atsisėdome neprašomi. Atrodo, kad mandagumas reikalingas tik kapitalistiniuose kraštuose.

Ateina dar ir daugiau nepažįstamų lietuvių. Jie sveikinasi galvos linktelėjimu, nes jau pradėdame bijoti ir ranką vieni kitiems paspausti. Susirenkame visi į vieną kampą ir šnekamės.

Ukrainiečiai renkasi į kitą kampą ir tylutėliai kalbasi, bet rankomis smarkiai mosikuoja. Visi jie iš lenkų valdytų Ukrainos sričių ir savo elgesiu mums primena lenkus.

Mus daugiau domina moldavai. Tai daugiausia moterys su vaikais ir paaugliai. Jų juodos akys ugningai žiba, o veidai baltai rausvi ir skaidūs. Moldavės mums kiek primena čigones. Kalboje girdisi gana daug lotyniškų žodžių. Atrodo, negyventa turtingai. Dabar vasara, saulutė kepina, o jos dėvi avies kailio liemenėmis, berniukai ant galvų užsimaukšlinę aukštas kailines kepurės. Jie visi laikosi atskiroje grupėje. Tautybės dar nenori maišytis, nors mus čia atvežė, kad paskestume tame tautų mišinyje, o kurie dar išliks gyvi — kad ištautėtų ir surusėtų.

Raštinės durys atviros ir ten tupinėja kolchozo buhalteris. Tai raupuotas apie keturiasdešimt metų vyras. Apsirengęs visai prastai. "Čiortavojo koža" — velnio odos kelnės ir ilga palaidinė, kurias rusai labai mėgsta. Lyginu jį su Lietuvos įstaigų tarnautojais. Labai didelis skirtumas — pono ir elgetos vaizdas.

Už stalo sėdi ir rašinėja jauna mergaitė. Ji paprastai, bet švariai ir skoningai apsirengusi. Nuo saulės parudusios mergaitės rankos ir veidas rodo, kad ji dirba ir laukuose. Tai kolchozo sąskaitininkė, kuri laukuose apmatuoja pasėlių plotus ir užrašinėja nudirbtus darbus.

Raštinėje sukinėjasi keli vėjo nupūstais ir pašiurpusiais veidais vyrai. Visi dėvi prastais vatiniiais, kurie blizga persisunkę alyvomis ir įvairiais mašinų tepalais. Visų tamsios kartūninės kelnės ir purvinai auliniai batai. Jie visi, kaip susitarę, susisukę į laikraštį popierį machorkę, smaliną, spiaudosi į visas šalis, mosikuoja rankomis ir dažnai riebiai nusikeikia. Tie vyrai mums priminė miestų padugnes ir prasigėrėlius.

Pasirodo, kad tie vyrai yra mūsų viršininkai ir varovai. Užtai jų ir armijon nepaėmė. Ypatingai visiems metasi akysna pirmos brigados brigadininkas V. Liniovas. Tai penkiadesimt metų amžiaus vyras, liesas, susikuprinęs, akys rudos, greit šokinėja nuo vieno žmogaus ant kito ir ieško jų tarpe nekaltų aukų. Taip ir norisi įduoti jam į rankas bizūną, nusiususią kumel-palaikę ir paleisti į turgų mainyti arkliais su čigonais. Ne. Lietuvos čigonai daug padoriau atrodė už visus čia esančius. Jie buvo simpatiški saldžialežuviai ir malonūs melagiai. O kolchozo tičinų veiduose slepiasi dviveidiškumas, atsargumas ir šuniškas atsidavimas savo darbaviam.

Pastebime ir kitą ten pat betursinėjantį vyrą. Jo stambi, aukšta figūra ir tamsus, rūstus veidas primena vienodų bekrasčių stepių vaikus. Jo akys mėlynos.

Kai juokiasi, pasirodo gražus ir balti dantys. Kelkūčiai jo veidu, kaip koks šešėlis, perslenka maloni šyp-sena.

— Kas čia toks? — klausinėjame vieni kitus. Tai antros brigados brigadininkas P. Barbašinas, kuris gyvena prie didžiojo šulinio.

Tuoju pasirodė ir kolchozo pirmininkas Sergej Leontevič Lysenka. Jis mus visus permetė akimis, pasisveikino ir nuėjo buhalterijon. Ten pasitarė su savo vyrais (tai būta kolchozo valdybos narių), pasiėmė nuo stalo mūsų sąrašus, su buhalteriu atėjo į salę ir pradėjo susirinkimą.

Tuoju visus iššaukė pavardėmis ir kiekvieną apžiūrėjo, lyg norėdamas nuspėti mūsų raumenų jėgą. Po to, be jokių įžangų ir aiškinimų, trumpai ir drūtai visiems pasakė:

— Jūs visi esate paskirti į mano vadovaujamą kolchozą ir nuo šios minutės esate pilnateisiai jo nariai. Dėl formalumo turite paduoti pareiškimus ir prašytis, kad jus kolchozo valdyba priimtų į žemės ūkio artele. Pirmajame posėdyje valdyba jūsų prašymus peržiūrės.

O gal dar, nebeduok Dievuli, toji visagala valdyba kurio nors vargšo tremtinėlio ir nepriims!

— Esate laimingi, nes patekote į apgyventas vietas ir visi gavote pastoges, o mes esame laimingi, kad gavome mums taip reikalingų darbininkų. Užtat mes visi turime būti dėkingi partijai ir vyriausybei. Jūs visi privalote sąžiningai dirbti, būti paklusnūs ir drausmingi. Dabar karo metas. Visų mūsų pareiga remti kovojančius frontus. Kol sumušime vokiškąją pabaizą, agresorių ir mūsų taikios šalies užpuoliką, ne laikas skaityti su darbo valandomis. Turėsime dirbti dieną ir naktį, jei to iš mūsų pareikalaus partija ir vyriausybė.

Išėidamas visus perspėjo, kad be jo leidimo neturime teisės išeiti iš šio kolchozo. Priminė, kad mums darbus paskirs brigadininkai ir su reikalais reikia kreiptis į juos ir tik labai svarbiais reikalais galima kreiptis į pirmininką. Dar atsiminės pridūrė, jog mums duodama dar viena diena poilsio, o po to jau pradėsime šienapiūtę.

Kai kurie mūsų vyrai pasirodė drausmingesni ir uolesni už moteris. Jie pasiėmė kolchozan įstoti pareiškimų formas, čia pat užpildė, pasirašė ir paliko jas raštinėje. Moterys pareiškimų nepildėme ir išėjome "namo". Ar šiaip ar taip jau esi kolchozininkas, tai kam dar rašinėti, linkčioti raudonojo dvaro urėdams ir prašyti jų malonės, kurią jau gavome.

Einame į namus, o širdyje neramu. Atsirado geradarių. Visą atėmė, ištrėmė iš tėvynės, išardė šeimą, ir už tai mes jiems turime dėkoti, kad neišmetė taigon. Žinome, kad kolchozas iščiulps mūsų paskutines jėgas ir, Sibire bekurdami rojų, visi išmirsime.

Tas mūsų naujasis gyvenimas, kur žmogus yra paverstas beteisiu vergu ir didžiausiu skurdžium, yra pirmutinis etapas į komunistinį rojų žemėje, norimą primesti visam laisvajam pasauliui. Sukurti globalinę raudonąją imperiją. Tokio gyvenimo samprata niekaip nesutelpa mūsų galvose.

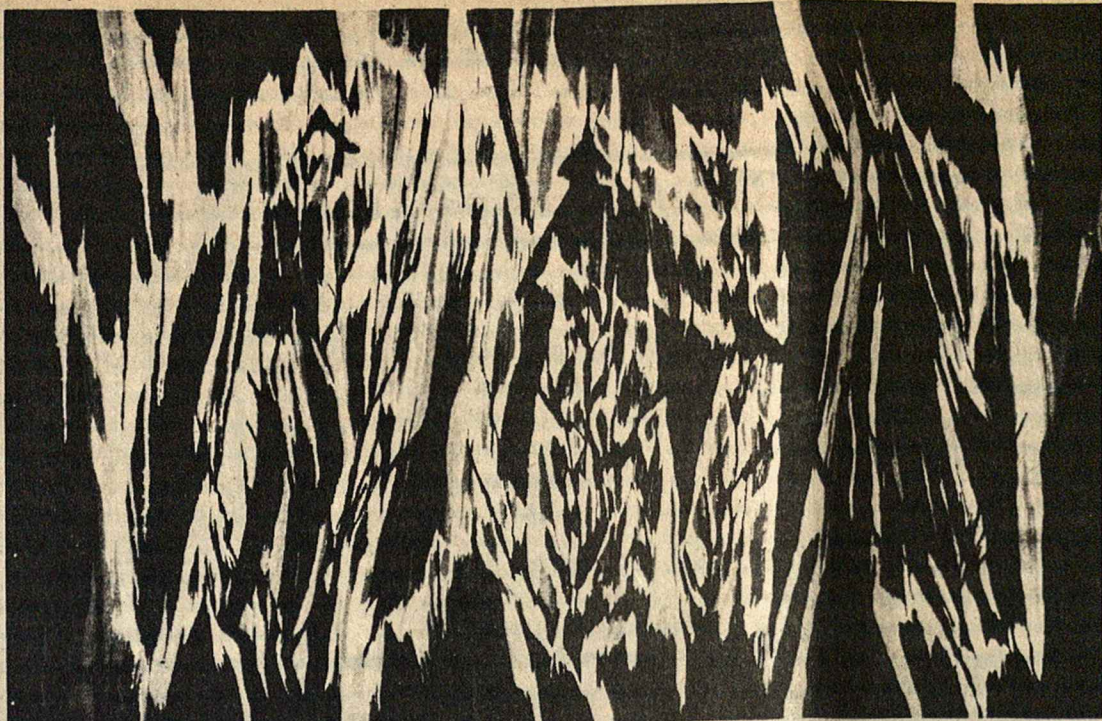
Susirinkę krūvelėn, margai reiškiami savo mintis, bet visi skaudžiai pergyvename savo ir mūsų tautos tragediją. Dabartinę savo būklę visi labai skaudžiai pergyvena, nes visos mūsų mintys subėga į vieną tašką: "Jau vergija..."

LITUANUS žurnalą užsisakė Kanadoje gimusi lietuvaitė, besiruošianti misijai darbams, nes nori „...geriau pažinti save, savo kilmę ir praeitį, atsekti savąsias šaknis.“

"Viso labo ir geros sėkmės leisti garbingą žurnalą LITUANUS", rašo 90 metų jaunuolis, kaip jis save vadina, Petras Jaraš iš Baltimorės, atsiųsdamas \$25.00 čekį padengti LITUANUS leidimo išlaidoms.

LITUANUS žurnalą, 15 metų sukakties proga, sveikina anglų kalbos dėstytojas iš Three Rivers, Mass.: "Jūs esate lietuviškų reikalų patiriotai, Jūsų energija ir pasitangos tikrai pataiko į taikinį, pristatant Lietuvos padėtį mokslinė ir rimtoji plotmė, LITUANUS žurnalą siunčiant į universitetus ir knygynus. Mano penkių dolerių prenumerata tokia menkutė palyginus su pasididžiavimu, kad ir aš esu kilęs iš lietuvių. Todėl siunčiu dar dešimt dolerių priedą, ir prašau parūpinti lietuvišką vėliavėlę mano kabinetui ir, jei įmanoma, vytukę automobilio langui."

LITUANUS administracija atkreipia dėmesį, kad kai kurie gavo daugiau negu vieną atsišaukimą paremti LITUANUS, nes buvo siųsta daugiau negu ne savo adresų sąrašais. Turint "non-profit" statusą, vieno atsišaukimo pasiuntimas kainavo 1 1/2 cento, t.y., mažiau negu būtų kainavę išrinkti visus duplikatus iš 15, 000.

1. SPRING

A. Tamošaitienė

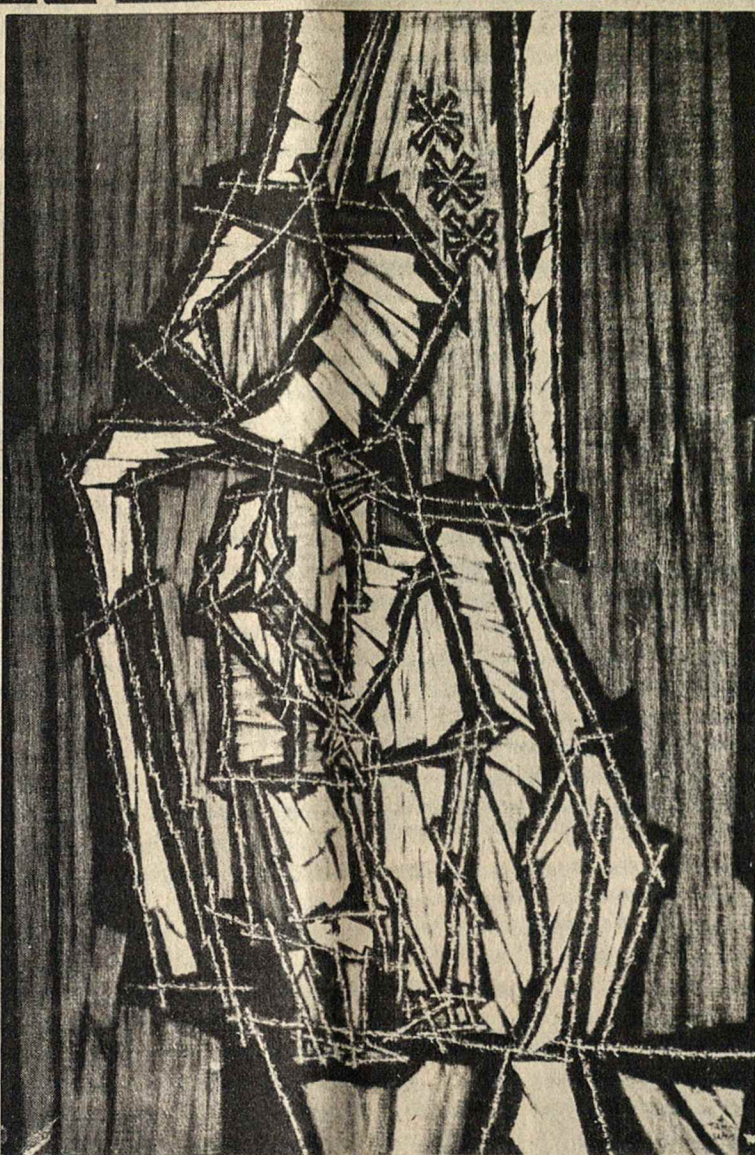
**ANTANAS
TAMOŠAITIS
&
ANASTASIA
TAMOŠAITIS**
ART
exhibition

APRIL 25th - APRIL 30th,

1970

Dailininkų Tamošaičių meno paroda Washingtone, kurią suruošė Kanados Ambasados Informacijos ir kultūros skyrius. Paroda vyksta nuo balandžio mėn. 25 d. iki 30 d., kuri atidara nuo 9 val. ryto iki 5.30 val. p.p. Sekmadienį nuo 2 val. iki 5 val. p.p.

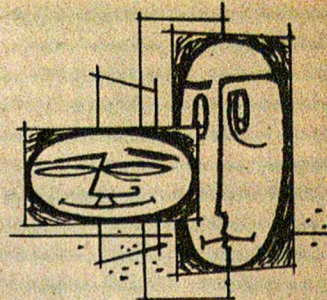
Paroda vyksta National Association of Broadcasters Building kampas 18th ir N gatvių,

A. Tamošaitis

FRIENDSHIP

KREIVI
VEIDRODŽIAI

Konservuota jaunyste

— Pirmosios raukšlės moters veide atsiranda iš rūpesčio, jog žmonės gali įspėti jos amžių. — Sako anglų rašytojas J.B. Priestley.

Pridėkite ranką prie širdies ir prisipažinkit: juk nekartą į veidrodį žiūrėdamos iš rūpesčio su-raukėte kaktą? Svajonė kuo ilgiau prateisti jaunystę yra tokia pat natūrali ir sena, kaip tikėjimas į laimę.

Mano veide metai paliko pėdsakus, kurių aš nei pudra, nei kitokiais "make up" preparatais nebėgaliu paslėpti. O ką nors daryti būtinai reikia ir aukščiausias laikas veikti. Nutariau su senatve kovoti net iki peilių...

Aha, iki peilių!... Juk yra tokia kosmetinė chirurgija, toks medicinos skyrius specialiai gražumui pakelti ir palaikyti? Mano kelios bendradarbės darė tokias "face lift" operacijas ir grįžo su veidais, kuriems tikrai buvo "nu-liftinta" mažiausiai apie 20 metų. Išvaizduokite, jeigu nuo mano metų tiek nupiautų, tuomet aš būčiau vėl įdomiuose metuose, apie kuriuos rašė kažkoks prancūzų rašytojas. Atsimenate: — Trisdešimt metų moters?

Kodėl ne? Galima pasiteirauti. Juk niekas per galvą nemuš, jeigu tik pasiteirausiu?

Taip aną dieną nuėjau pas tos rūšies specialistą, galima sakyti, vien tik įkainojimui.

"Ahm... uhm... mmm... — sako labai dar įdomiai atrodantis senyvas daktaras. — Jūsų veide yra "fibromų", kuriuos būtinai reikia pašalinti operaciniu būdu. Yra ir mažos amžiaus dėmės; jas nušifuosime. Taip... Tuos maišiuskus po akimis ... taip ... uhm... Maža siūlėle apie akį; nei žymės nebus. Panaikinsime ir tuos "varniukų pėdelius" tuo pačiu piūviu. Ponia turbūt linksma ir prieš saulę šypsojote dažnai? Kiek sunkiau su skruostais ir smakru; čia teks ilgiau pavargti. Bet nieko. Ištemp-sime odą įplovę ties plaukų linija, paskui čia pro ausį pravesime į pakaušį. Visai nesi-

matys. Kaktos suraukimas labai nereikalingas materialiai. Kaktą galima sutvarkyti išimant rėželi odos ir tą riebalų sluogsnį. Bet jeigu dar ir toliau raukysite kaktą, tuomet vėl greitai atgaus ir visas vargas veltui. Disciplina reikalinga, ponai! Žinoma, jeigu norite, galima apsleiti ir be kraujo praliejimo. Pagal raukšlės liniją galima įšvirkšti "Silikono". Tai toks skaidrus, riebus skystis, kuris visiškai nekenksmingas. Ilgiau, kaip metus, žinoma, jis neišlaikys ir reikės atidinėti pakartotiniams švirkštimams.

Kiek visai tai kainuos? Jūsų amžiuje, ponai, grožis nepigus. Ahmm... Akys ir ašarų maišeliai apie 700 dolerių, veido pilnas pakėlimas apie 1500 dolerių. Kaktą ir skalpas apie 600 dolerių. Dar...

Thiū... Nebeklausiau kiek "dar", nes ėmė vaidintis "Wine-tou" ir Sioux'o indijonai-skulptoriai. Šitoks veido "liftinimas" ne mano kišenei. Pažadėjau pakalbėti su "vyru" ir vėliau ateiti.

Juokas! Turėčiau 3000 dolerių ir "dar", tai aš ir be veido vyrą gaučiau.

Marlėnė Dietrich sako: niekuomet neturėti negyvo veido suspaustomis lūpomis ir susiraukus! Juoktis, judėti, sukintėti galvą, kalbėti — niekas nė nepastebės raukšlių.

Žinoma, dietrichiškai judėti irgi reikia mokslo. Manau, kad Marlėnės "judėjimo" taisyklės man tikrai pigiau išeis.

Merle Oberon, pavyzdžiui, deda per naktį palaikius acte tuziną austrių, kurios tampa balta mase įstėpa veidą taja koše ir iš ryto nuimdama austrių masę, nuima raukšles. Bet, ugh... Tepkis dabar tokia biauria koše!...

Prancūziškame "Marie Claire" žurnale kažkas yra parašyta apie Jeanne Moreau grožio išlaikymą. Galbūt kas nors man išvers.

Galbūt... Kol kas nieko pigesnio neišgalvoju, kaip juoktis, kalbėti šypso-ti ir judėti.

"Mūsų Pastogė" Veronika S.

Kazys Musteikis

PRISIMINIMŲ FRAGMENTAI

Kazys Musteikis buvo Lietuvos kariuomenės generolas ir paskutinis nepriklausomos Lietuvos krašto apsaugos ministras. Jis iš arti stebėjo ir dažnai asmeniškai dalyvavo valstybinio Lietuvos gyvenimo užkulisiuose. Savo prisiminimuose jis išskelia ir naujų, iki šiol viešai dar neskeltų, duomenų.

Čia spausdinami Kazio Musteikio prisiminimų fragmentai paimti iš jo knygos, kurią dabar išleidžia Nidos knygų klubas, 1 Ladbroke Gardens, London, W. 11, Great Britain.

RUSŲ ĮGULOS LIETUVOJE

Rusams užėmus Vilnių, susidarė su jais bendra siena. Šio fakto akivaizdoje rusai, po Ribbentropo-Molotovo slapto susitarimo, pradėjo mus verstį pertvarkyti su jais esamuosius santykius, vertė sudaryti savitarpinės pagalbos sutartį. Ministrų taryba nutarė deryboms į Maskvą pasiųsti Užsienų reikalų ministrą Urbšį.

Lapkričio 2 d. Urbšys išvyko į Maskvą ir tą pat vakarą su mūsų pasiuntiniu Natkum buvo priimti Kremliuje. Iš rusų pusės tame posėdyje dalyvavo pats Stalinas, Molotovs ir rusų atstovas Kaune Pozdniakovas.

To posėdžio metu, kaip Urbšys vėliau pranešė, Stalinas pasiūlė Urbšui tuojau pasirašyti tris iš anksto rusų paruoštas sutartis:

1. Savitarpinės pagalbos sutartį.
2. Sutartį, pagal kurią rusai perleidžia Lietuvai Vilnių ir Vilniaus kraštą, ir
3. Sutartį dėl vakarinių sienų Lietuvos ruožo į vakarus nuo linijos Kudirkos Naumiestis, Vilkaviškio-Marijampolės pletas, paliekant Marijampolės miestą rusams, o cukraus fabriką vokiečiams. Šeštųjų stotis perleidžiama vokiečiams. Stalinas pasakė, kad dėl tos Lietuvos dalies perleidimo vokiečiams jie esą susitarę su vokiečiais. Urbšys nustebo išgirdęs apie tokį begėdišką Lietuvos teritorijos parceliavimą be Lietuvos vyriausybės žinios, pareiškė protestą ir nesutiko pasirašyti minėtųjų sutarčių.

Stalinas dar pridūrė, kad savitarpinės pagalbos sutartčiai vykdyti, kol karas tęsis, į strategines Lietuvos vietas bus pasiųsta rusų kariuomenė. Urbšys paklausė: „Kiek?“ Stalinas atsakė: „3-4 korpusai“. Urbšys pradėjo įrodinėti, kad svetimos kariuomenės įvedimas pažeistų Lietuvos nepriklausomybę.

Rusai nenusileido. Urbšys nesutiko sutarčių pasirašyti ir grįžo į Kauną pranešti apie tai vyriausybei ir gauti naujų instrukcijų.

Ministrų tarybos posėdis įvyko prezidentūroje, pačiam Prezidentui pirmininkaujant. Po Urbšio pranešimo buvo nutarta: sutikti pasirašyti savitarpinės pagalbos sutartį, bet be rusų įgulų. Vietoje įgulų buvo nutarta sutikti įsileisti į mūsų kariuomenės dalis rusų kariuomenės atstovus — stebėtojus. Niekas iš ministrų prieš tai nepasisakė. Taip pat niekas nekėlė minties ginklu priešintis įgulų įvedimui.

Kai dėl vakarinio Lietuvos ruožo perleidimo Vokietijai, tuojau buvo užklaustas Vokietijos atstovas Kaune dr. Zechlinas. Jis nepaneigė, kad toks susitarimas su rusais būtų sudarytas, bet dabar jis esąs jau „unter dem Tisch gelassen“, — suprask, Vokietija šio ruožo reikalauti atsisako. Justas taipgi atsakė, kad „diese Frage heute ist nicht mehr aktuell“.

Urbšys su tokiais mūsų priešpasiūlymu spalio 7 d. išskrido į Maskvą ir tą pat naktį buvo priimtas Kremliuje. Iš rusų pusės posėdyje dalyvavo tik Molotovs ir Patiomkinas. Stalino nebuvo. Urbšys išdėstė mūsų motyvus prieš rusų įgulas Lietuvoje ir pasiūlė įsileisti į mūsų kariuomenės dalis rusų stebėtojus. Molotovas nenusileido. Jis kartojo, kad įgulos pasilikti tik iki karo pabaigos ir kad rusai visai nesikiš į Lietuvos politinius ar ūkinius reikalus. Tą naktį posėdis pasibaigė be jokių rezultatų.

Sekančią naktį (posėdžiai būdavo naktimis) posėdyje dalyvavo ir Stalinas. Jis iškritikavo Urbšio priešpasiūlymus, bet pažadėjo įgulų skaičių sumažinti iki 20,000 ir tuojau perleisti Vilnių Lietuvai.

Stalinas ragino Urbšį greičiau pasirašyti sutartį. Tačiau Urbšys ir šią naktį atsisakė pasirašyti sutartį ir apie derybų eigą telefonu pranešė mūsų vyriausybei.

Vėl įvyko Ministrų tarybos posėdis Prezidentui pirmininkaujant.

Buvo nutarta Urbšui į pagalbą pasiųsti Ministro pirmininko pavaduotoją Bizauską ir Kariuomenės vadą Raštikį. Jiems buvo duotas įgaliojimas priešintis rusų įgulų įvedimui net iki atsisakymo Vilniaus krašto, kad tik būtų išvengta „tos smarvės“.

Spalio 9 d. mūsų jau sustiprinta delegacija vėl įrodinėjo rusams, kodėl mums svetimos kariuomenės įgulos nepriimtinos. Rusai kartojo savo motyvus. Tada Urbšys pasakė, kad mes atsisakome Vilniaus krašto, bet nenorime ir rusų įgulų. Stalinas jau susinervinęs atsakė: „Imsit ar neimsit Vilnių, bet rusų įgulos į Lietuvą vistic bus įvestos“.

Kitos išeities nebuvo, kaip ginklu priešintis arba nusileisti. Nusileidė gal dar galėsime nors ribota nepriklausomybe naudotis.

Delegacija išsilygo, kad įgulų nebus Kaune ir į šiaurę nuo Zarasų-Kauno pento.

Spalio 10 d. Urbšys su Molotovu pasirašė:

1. Savitarpinės pagalbos sutartį.
2. Gražinamojo Lietuvai Vilniaus krašto žemėlapi ir
3. Susitarimą dėl skaičiaus ir dislokacijos rusų

įgulų Lietuvoje.

Čia noriu pastebėti iš Natkaus girdėtą pasakojimą apie derybas. Jis teigė, kad tik Urbšys ir tik jis vienas buvo geras ir kietas derybininkas.

Pasirašius sutartį, rusai tuojau įvedė savo įgulas. Įgulų oficialiai sutikti buvo paskirtas II-os divizijos vadas gen. Adamkavičius. Įgulos buvo sutal-pintos Vilniuje, Gaižiūnų poligone, Alytuje ir Prienuose. Santykiams su rusų įgulomis palaikyti buvo paskirtas III divizijos vadas gen. Rėklaitis, ir jam suteiktos korpuso vado teisės. Tai pirmas ir vienintelis mūsų kariuomenėje karininkas, turėjęs tokias teises. Jam priklausė prie rusų įgulų priskirtieji mūsų karininkai-ryšininkai.

Rusų įgulų atsiradimas Lietuvoje labai neigiamai paveikė visuomenės nuotaikas. Net Vilniaus atgavimas nesukėlė entuziazmo. Daugelis sakė: „Vilnius mūsų, o Lietuva rusų“. Vyriausybės prestižas krito. Tarybos nariai tarp savęs kuždėjosi, kad laikas pasitraukti. Prezidentas, atrodo, tik to ir laukė. Jis noriai sutiko su Černiaus tarybos pasitraukimu. Nekalbino Černiaus sudaryti naują tarybą. Prezidentas ieškojo naujo pirmininko, labiau patyrusio administratoriaus ir politiko. Jis pasirinko advokatą A. Merkį. Tai įvyko 1939 m. lapkričio 21 dieną.

A. MERKIO MINISTRŲ TARYBA

Merkys Ministrų tarybą sudarė 1939 m. lapkričio 21 d., vadinais, tą pat dieną, kaip Černiaus taryba atsistatydino. Merkys prikalbino bent kelis ministrus iš Černiaus tarybos ir tik keturis pasirinko naujus: Finansų ministru E. Galvanauską, Svetimo — Jokantą, Susisiekimo — J. Masiliūną ir Žemės ūkio — J. Audėną. Taryboje, kaip ir anksčiau, buvo Krikščionių demokratų ir Valsiečių liaudininkų atstovai. Bizauskas pasiliko Ministro pirmininko pavaduotoju.

Kaip gi aš taryboje pasilikau? Kai Merkys prezidentūroje kalbino mane pasilikti, aš atsisakalinėdamas prasitariau, kad jis pats, kaip nekartą jau buvęs Krašto apsaugos ministru, be pirmininko pareigų, galėtų paimti ir Krašto apsaugos ministro pareigas. Merkys pagalvojo ir pasakė: „Palauk, aš einu pas Prezidentą“. Grįžęs pasakė: „Nieko, pasiliksi, ir dirbsime“. Taip ir pasilikau.

Aš nežinau, ar Merkys nuėjo pas Prezidentą pasiklausti jo nuomonės, ar kitu reikalu, bet, kai buvome internuoti Rytprūsioje, Prezidentas sakė, kad Merkys norėjęs paimti ir Krašto apsaugos ministro pareigas, bet Raštikis buvęs tam labai priešingas.

Ši Merkio Ministrų taryba buvo iš eilės XXI Nepriklausomos Lietuvos Ministrų taryba. Bet tada dar niekas negalvojo, kad ji bus paskutinė.

Šioje taryboje buvo du ministrai, Lietuvos visuomenei gerai žinomi asmenys. Tai pats pirmininkas Merkys ir Finansų ministras E. Galvanauskas. Jie ir amžiumi ir gyvenimišku patyrimu buvo iškilnesni už mus visus kitus.

Po priesaikos prezidentūroje Merkys liepė vi-

siems ministrams susirinkti Karo Muziejaus sodelyje, kur jis prie Nežinomojo Kareivio paminklo padėjo gėlių vainiką. Gražus žestas. Anksčiau to nebuvo.

Kelioms dienoms praslinkus, Merkys Seime paskaitė savo vyriausybės deklaraciją. Tai buvo naujiena. Nors vyriausybė nebuvo atsakinga prieš Seimą, bet ši Merkio iš anksto su Prezidentu aptar-toji naujovė spaudos ir visuomenės buvo teigiamai įvertinta. Taip ši taryba pradėjo savo kasdieninius darbus.

Tarybos posėdžiai, kaip ir anksčiau, buvo ilgi ir varginą. Gerai, kad Merkys sklandžiai juos tvarkydavo, neretai įterpdamas momentui pritaikytą gražų anekdotą.

Ypatingų ginčų posėdžiuose nebuvo, bet du mažus šurkštumėlius vis dėlto noriu prisiminti.

Kartą, Krašto apsaugos ministerijos biudžetą svarstant, Galvanauskas užsipuolė mane, kad kariuomenės biudžetas esąs per didelis, ir pasiūlė kai kurias pozicijas visai išbraukti arba sumažinti. Labiausiai užsipuolė Karo ligoninę. Siūlė ją likviduoti ir patalpas perduoti Vidaus reikalų ministerijai arba Kauno miesto savivaldybei. Susirgusius karius siūlė paleisti iš kariuomenės ir grąžinti namo. Būtinam reikalui esant siūlė naudotis savivaldybių ligoninėmis.

Nepatogu buvo prieštarauti Galvanauskui, bet reikėjo. Sakiau, kad, imdami naujokus, išsirenkame sveikiausius, tai, kuriam nors iš jų susirgus ar nelaimėi ištikus, negalima siųsti namo, bet visų pirma reikia pagydyti. Pagiję dažniausiai vėl grąžinami į dalis testų tarnybos. Be to, kur yra kariuomenės dalis, ne visur yra pakankamo dydžio ligoninės. Sakiau, kad ir tada, kur buvo galima, atsižvelgiant į atstumą ir ligonio padėtį, nebuvo vengiamo pasinaudoti miestų ir savivaldybių ligoninėmis.

Prašiau Karo ligoninę palikti. Merkys ir Skučas parėmė mane. Skučas patvirtino, kad savivaldybių ligoninės ne visur ir ne visada pajėgs aptarnauti kariuomenės reikalus. Ligoninę paliko.

Antras jau smarkesnis susikirtimas žodžiu įvyko tarp Merkio ir Galvanausko. Mat, kai netekom Klaipėdos, tai Prekybos Institutas, kurio rektorium buvo Galvanauskas, buvo atkeltas į Šiaulius, o ten jam nebuvo patalpų. Svarstant 1940 m. biudžetą, instituto patalpų statybai lėšos nebuvo numatytos, o kai biudžetas tarybos jau buvo priimtas ir atspausdintas, tai instituto rūmų statybai buvo įtraukta vienas milijonas litų. Merkys piktai prikašiojo Galvanauskui būdą „prašmugeliuoti“ biudžetą tokią pinigų sumą. Galvanauskas bandė teisintis, bet vėliau mandagiai atsiprašė, ir nesusipratimas buvo baigtas.

Visoms trimis Ministrų taryboms, kuriose man teko dalyvauti, likimas nepagalėjo sunkių bandymų. Mirono Ministrų tarybos metu netekom Klaipėdos, Černiaus — rusų kariuomenės įgulos atsirado Lietuvoje, bet Merkio vadovaujamai tarybai teko pergyventi pačią tragiškiausią dalį — Lietuvos nepriklausomybės praradimą.

Bus daugiau.

NORMAND BOURDEAU

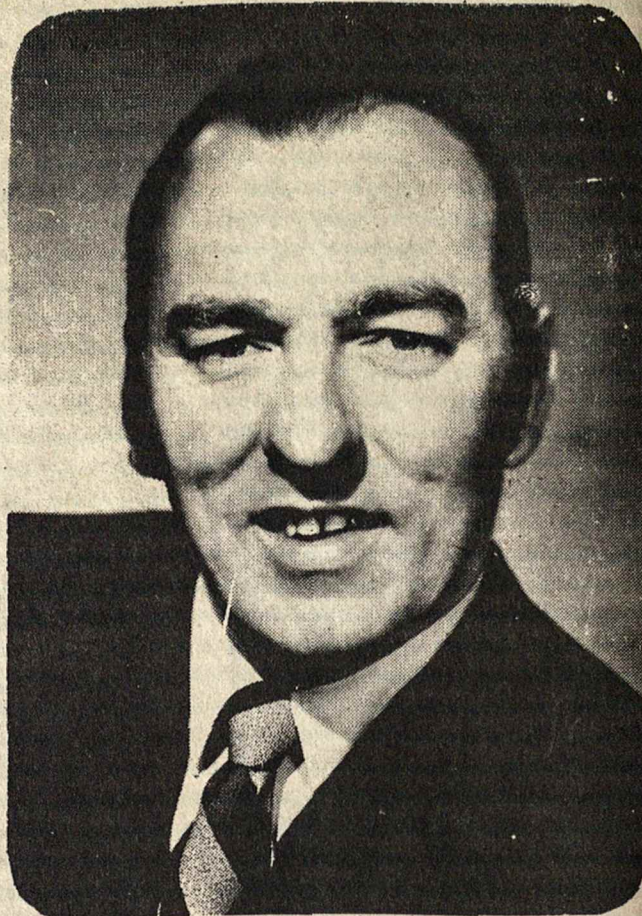
OFICIALUS
KANDIDATAS

MARGUERITE
BOURGEOIS

NORMAND BOURDEAU

- ♦ Vienas žmogus iš sąžiningiausių
- ♦ Vienas pavyzdingos šeimos tėvas
- ♦ Vienas pasižymėtinų kvalifikacijų žmogus
- ♦ Vienas su pašaukimu administratoriaus
- ♦ Vienas iš pasižymėjusių sportininkų
- ♦ Vienas iš geraširdžių žmonių
- ♦ Visuomet visiems jis prieinamas

Balandžio 29 išrinkime atstovą,
kuris bus visad mūsų tarpe ir
lengvai pasiekiamas, kad jis
atstovautų mus Quebecui.

BALSUOKITE

už oficialų kandidatą, suprantanti
mūsų problemas ir mūsų siekius.
Apsispręskime dabar už jį, užtik-
rindami savo apylinkės progresą.

BOURDEAU NORMAND

Autorisé et payé par Me André Hébert, 8467 Georges, LaSalle, agent officiel de l'Union Nationale dans Marguerite Bourgeais.

NORMAND BOURDEAU yra gimęs Lachine, Que. 1930 metais rugsejo mėn. 28 dieną. Mokėsi Notre-Dame college ir ten baigė administracijos kursą. 1949 m. jis pradėjo nuosavą prekybą ir vertėsi patatės frites bizniu. Vėliau specializavosi restoranų vadovavime ir buvo savininkas žinomų restoranų "Nor-

man Potatoes Frites". Ir šiuo metu jis jiems vadovauja ir yra žinomas verslininkas Montrealyje. Išrinktas LaSalle miesto aldermanu 1966 ir perrinktas 1967 metais. Aktyvus sporto srityje. Yra Richelieu klubo narys. Taip pat priklauso l'Ordre des Chevaliers

de Columb.

NORMAND BOURDEAU energingas, žinas problemas ir sugebas jas išspręsti, visad mūsų tarpe ir todėl jis sutiko kandidatuoti Union Nationale saraše Marguerite-Bourgeois balsavimo apylinkėje. Šiuose balandžio 29 dienos rinkimuose.

Urugvajus

REIKŠMINGA VISUOMENININKO ALBINO GUMBARAGIO SUKAKTIS

Lietuvą okupavus Sovietams 1942 m. vedė platų susirašinėjamą su pasitraukusiais tautiečiais į Austriją, Angliją ir net Australiją, duodamas jiems sveikų ir viltingų patarimų, o pasikvietęs į talką Vladą Vijeoną, perka ir siuntinėja į Vokietiją badaujantiems lietuviams kavos pupelių maišelius ir riebalų dėžutes.

A. Gumbaragiui pradėjus veikti krašto politikos sferose ir priklausant prie Nacional Independentinė politinės partijos, 1946 m. jis išstatomas kandidatu į parlamentą. "Niekad nepamiršdamas Lietuvos, ypatingai tragišku metu jai praradus laisvę, rūpinosi, kad Urugvajaus sostinėje jos vardu būtų pavadinta viena gatvė "Lituanija". Po sunkių pastangų dėka tuometinio Savivaldybės nario Hugo Prato padedant, jo, Pr. Vikonio, J. Lazdausko-Toliušio, M. Krasinsko ir J. Babiliaus parašais paduotas prašymas burmistrui patenkinamas ir gauname Lietuvos vardu gatvę, kuri iki šiol egzistuoja.

1959 m. Albino Gumbaragio ir Petro Petručio pastangomis suorganizuojama JAV lietuvių krepšinininkų, American-Lituanian komandos triumfališkiems debiutams po Lotynų Ameriką.

Pradėjus ruošti Piet. Amerik. Lietuvių kongresus, A. Gumbaragis aktyviai dalyvauja juose: Argentinoje, Brazilijoje ir Urug-

vajui, kaip draugijų delegatas, ar spaudos atstovas.

Išgyvenęs vieš 40 metų Urugvajuje surado gerų ir nuoširdžių draugų vietos krašto žymių spaudos veteranų, politikų, profesionalų ir valdžios vyrų tarpe, net tokių, kaip "El Plata" dienraščio direktorių dr. Andres Ramirez, "El Pais" dienraščio direktorių dr. Eduardo Rodriguez Larreta, "La Tribuna Popular" dienraščio vyr. redaktorių Don Carlos Basan. "El Dia" dienraščio vyr. redaktorių dr. José Pereyra Gonzales ir dr. Romulo Botto, publicistą José Pedro Martinez Bersetche, radio stoties SODRE direktorių Don Roberto Fontana, parlamentarų dr. Lauro Cruz Goyenola, dr. Emilio Frugoni, Urugvajaus Socialistų Partijos kūrėją ir jos lyderį dr. Antonio Gallinal, senatorius dr. Amador Sanchez, dr. Javier Barrios Amorin, dr. Gustavo Callinal, dr. Washington Beltran, dr. Bardo Regules, Vidaus reikalų ministrą Adolfo Tejerą, respublikos prezidentą Sr. Daniel Fernandez Crespo ir daugelį kitų žymiausių šios valstybės mūsų antrosios tėvynės vyrų.

Albinas Gumbaragis yra nuveikęs daug darbų, kurie paprastai neišsina į viršūnes, bet lieka susirašinėjimo byloje, protokolų užrašuose, manifestų tekstuose, proklamacijose.

Gabus žurnalistas pradeda

pasirodyti mūsų spaudoje 1929 m. per "Argentinos Naujienas" ir vėliau rašo visoje Pietų Amerikos spaudoje bei į Čikagos "Naujienas" ir Kauno "Lietuvos Žinias".

1930 m. kaip redakcijos komisijos narys su J. Lazdausku-Toliušiu ir Bladu Veseliansku redaguoja "Naująją Bangą", 1934 m. leido ir redagavo "Išvakares", nuo 1948-1951 m. leidžia ir redaguoja "Pietų Amerikos Lietuvius".

Daug metų kaip A. Gumbaragis bendradarbiauja ispanų spaudoje: didžiausiam Montevideo dienraštyje "El Plata" ir "El Pais". Jo metriniai straipsniai eina editorialu puslapyje atžymėtom raidom beldžiantis į pasaulio sąžinę, ieškant užtarimo kenčiančiai Lietuvai, kad atgavus nepriklausomybę.

Visuomeninku šandien esame įpratę vadinti kiekvieną lietuvių, kuris nenutolo nuo mūsų bendruomenės. Užtenka būti vieno lietuviško laikraščio prenumeratoriu, ar priklausyti bent prie kurios lietuvių organizacijos, kad jau būsi vadinamas mūsų spaudoje visuomenininku.

Bet obuolys nelygus obuoliui, mašina mašinai, o visuomenininkas visuomenininkui. Kad įgyti šį garbingą titulą reikia įrodyti kiekį tą veiklą yra idėta jaunystės energijos, pasišventimo ir sveikatos.

Prieš 40 metų, jaunas, vos 20 metų amžiaus studentas Albinas Gumbaragis 1929 m. pradžioje iš savo numylėtos tėvynės atvyko į šį mažai žinomą

Taupyk ir skolinkis

PIRMUTINIAME IR DIDŽIAUSIAUSIAME TORONTO LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVE

PARAMA

MOKA

- 5½% už depositus
- 6% už šėrus (numatoma)
- 7% už 1 m. term. dep.
- 7¾% už 2 m. term. dep.

IMA

- 8% už mortgicijus
- 8% už asm. paskolas

Kapitalas virš trijų su puse milijonų dolerių

ASM. PASKOLAS duodame iki \$5.000 ir MORTGICIUS pagal valdžios nustatytą normą -- 66% įkainuoto turto. VISŲ NARIŲ GYVYBĖ apdrausta santaupu dydyje, bet nedaugiau \$2.000. Asmeninės paskolos mirties atveju apdraustos iki \$5.000.

KASOS VALANDOS: kasdien nuo 10 val. iki 3 val. p. p., išskyrus sekmadienius. Pirmadienį ir penktadienį vakarais nuo 4 val. 30 min. iki 8 val. 30 min. Šeštadieniais nuo 9 val. iki 1 val. p. p. (liepos ir rugpjūčio mėn. šeštadieniais uždaryta). BUSTINE: Lietuvių Namai -- 1129 Dundas Street West, Toronto 3, Ontario. Telefonas LE 2-8723

TORONTE MIRĖ

STEPAS KAIRYS

Staiga ir labai netikėtai Stepas Kairio mirtis sukrėtė Toronto lietuvių koloniją. Jis susirgo darbovietėje ir kovo 25 d., dar spėjus nuvežti Toronto Šv. Juozapo ligoninėn, tenai pasimirė. Velionis paliko liudinčią šeimą -- žmoną Ireną, dukterį Aldoną ir sūnų Algį, o taip pat seserį Aldoną Rimkienę ir kt. gimines iševijoj ir Lietuvoje, o taip pat -- visą Toronto lietuvių koloniją, kurios jis buvo ypatingai vertingiu ir veikliu nariu ilgus metus.

A. a. Stepas Kairio palaikai, dalyvaujant didžiuliam skaičiui tautiečių, palaidoti Šv. Jono Krikštytojo vardo lietuvių kapinėse kovo 28 d.

Velionis buvo gimęs 1916 m. kovo 2 d., baigęs Kauno jezuitų gimnaziją ir Vytauto Didžiojo Universiteto med. fakulteto farmacijos skyrių. 1939-40 m. jis buvo to paties u-to medicinos fakulteto farmacijos - farmakognozijos katedros vyr. laborantu, 1941 m. jaus. asistentu, 1942 m. - vyr. asistentu, dėstė teismo ir maisto dalykų analizės kursą. 1942 m. rudenį buvo iškeltas toms pačioms pareigoms į Vilniaus universitetą. 1943-44 m. med. fakulteto adjunktas ir farmacijos katedros vedėjas. Dėstė far-

Prof. Stp. Kairys (dešinėje) vieno suvažiavimo metu Toronte. Šalia jo p. Jasaitis iš Čikagos.

macinės chemijos kursą.

1943 m. kovo 17 d. vokiečiams universitetą uždarius, farmacijos skyriaus paskutinio kurso studentams buvo gautas specialus leidimas nuo rugpjūčio 1 d. tęsti studijas. Tuo būdu 12 to skyriaus studentų baigė mokslą.

1944 m. Stepas Kairys pasitraukė į Austriją. 1945-46 m. gilino studijas Insbrucko universitete. 1946-48 metais buvo Pabaltijo universiteto asoc. profesoriumi, o nuo 1947 m. - chemijos fakulteto dekanu. 1948 m. Lady Davis fondo stipendininkas New Brunswicko universitete Kanadoje. Nuo 1950 m. dirbo kaip tyrimų chemikas Toronte.

A. a. Stepas Kairys buvo vienas iš aktyviausių skautų veikėjų. Skautas nuo 1925 m. Nuo 1937 iki 38 m. vadovavo VDU studentų skautų korporacijai Vytis ir buvo studentų atstovybės prezidiumo nariu. Reiškėsi studentų farmacininkų d-jos ir vėliau chemikų-vaistinininkų d-jos veikloje. Vyčio korporacijos filisteris ir vienas iš jos atkūrėjų tremtyje, vyr. skautininkas. 1948 m. Stp. Kairys vadovavo Pabaltijo jubiliejinei stovyklai Vokietijoje. Nuo 1951 m. Skautų Aido redaktorių/redagavo tą žurnalą šešerius metus/ Toronte ir nuo 1952 m. buvo lietuvių skautų brolijos vyriausias skautininkas. Lietuvių Enciklopedijos bendradarbis ir vienas iš redaktorių veikalo "Lithuanians in Canada", penkeris metus išbuves KLB Krašto v-bos nariu ir Kultūros skyriaus pirmininku.

Velionies šeimai nuoširdi užuojauta.

Pr. Alšėnas

Vienintelė, Kanados valdžioje registruota lietuviška natūralaus gydymo sveikatos klinika, Medicininis ir pooperacinis gydymas. Psichologinė terapija. Masažas. Elektronika, raudoni ir ultravioletiniai spinduliai. Terminė ir garų terapija. Fiziniai gydymieji judesiai, -- hidro terapija. Dr. B. Naujalis, R.M. Ps.D. N.Pt.R.N.A. Natūralaus gydymo specialistas. 460 Roncesvalles Ave, Toronto, Ont. LE3-8008.

tolimą Urugvajų ir iki šiai dienai liko visiems malonus ir ištikimas visuomenininkas, žurnalistas, draugas geroje ir blogoje valandoje ir šeimos (dviejų vaikų) tėvas.

Iš Ukmergės gimnazijos atvyko į Urugvajų ir nuo pirmų dienų įsijungė į lietuvių kultūrinį judėjimą. Su prieš jį atvykusiais tautiečiais: Pr. Vikoniu, Miku Krasinsku, J. M. Mikloviu-Daukšiu, J. Kapočiu-(L. Encikleidėjui), J. Kaseliu, F. Budreika, F. Matuliu ir kitais, kūrė organizacijas ir ruošė pirmuosius parengimus su meninėmis programomis. Rengė pirmas šiame krašte lietuvių gegužinės-piknikus apsiepiant atvykstančius lietuvius, kad jų nuostališkoji nuotaikoj pakelti gyvenimo ūpą, kuriuose dalyvavo ir seniausieji atvykę į Urugvajų lietuviai.

Isisteigęs 1928 m. Pietų Amerikos Lietuvių Ekonominę Kultūros D-ją; (dabartinei Urug. Liet. Kultūros D-jai), A. Gumbaragiui atvykus greit išrenkamas jos valdybos sekretoriumi; ir tą vietą užėmė kelis periodus perrenkamas. Vėliau savo gabumų ir energijos dėka įkuria kitas organizacijas, kuriose buvo jos nariu, buvo išrenkamas jų valdybon, užimdamas pirminko ar sekretoriaus postus.

Pirmuose Urug. Liet. parengimuose su menine programa, kaip "Vergijos Griuvėsiuose", "Kuprotas Oželis", "Amerika Pirtyje", Albinas Gumbaragis režisavo ar vaidino svarbiausiose rolėse.

Rankraštyje turi parašęs istorinį veikalą pavadintą "Urugvajaus Lietuviai", kuris apima nuo pirmo lietuvių iškėlusio koją į Urugvajų iki 1950 metų.

Šių metų kovo 1 dieną mūsų broliui Albinui Gumbaragiui su-

kanka 60 metų amžiaus. Neįmanoma trumpame rašinyje apibūdinti Albino Gumbaragio nuveiktų darbų, bet nors ir šiomis sintetinėmis linijomis perbėgus, linkime, kad gyvenimo knygos lapai dar dvigubai praturtėtų ir kad jos nauji puslapiai dar turtingesniais taptų, kaip ir tie šešios dešimt užverstųjų.

Juozas M. Miklovis Daukšys

ST. CATHARINES, ONT.

SUSIRINKIMAS SVARBIU REIKALU

Susirinkimas įvyko parapijos salėje balandžio 11 dieną, dalyvaujant visų organizacijų atstovams, taip pat visiems tiems asmenims, kurie daugiau ar mažiau jautėsi įtraukti į pastarųjų metų nesutarimus.

Diskusijos, aiškios ir atviros, vyko virš 3-jų valandų, pasižymėjo dalyvių santūrumu ir pasibaigė visų bendru sutarimu pasiduoti rankas, užmiršti kas buvo praeityje ir daugiau spaudoje nekelti išsiskaidymų, kitus užgaunančių ar žeminančių straipsnių, taip pat rašyti korespondencijas be perdėjimų ir išpūtimų.

Gegužės mėn., greičiausia, motinos dienos proga, taip pat baigiant šeimos pagerbimo

metus, įvyks jau visos parapijos ir b-nės visų narių bendras sušaukimas parapijos patalpose.

Visi džiaugiasi susitarimu ir tikisi kiekvienas lietuvis ateltyje padės visas pastangas pasiekti darnumą ir išlaikyti.

PASAULINĖS IRKLAVIMO RUNGTYNĖS

Įvyks St. Catharines rugsejo pradžioje. Dalyvaus apie 500 dalyvių iš 45 valstybių, jų tarpe iš Sovietų S-gos. Rengėjai dabar jau teiraujasi ar nebus demonstracijų prieš rusų profesionalinį sportą, taip pat iš etninų grupių pusės, kurių čia daug.

Visi čia gerai dar atsimeina, kai prieš kelis metus Maskvos burmistras buvo vieno jauno lietuvi "pavaišintas" kiaušiniiais, su palydovais besigrožint Niagaros krikliu.

Kor.

1970 metais, Joninės įvyks gražiausioje St. Catharines mieste, Canadian Royal veteranų salėje, 111 Church St., su gražia programa, kuriai atsidėjusiai ruošiamasi kultūringam, išplaciuojų apylinkių, lietuviškam susibūrimui ir jojo parengimo pelnas - mūsų jaunimui!

Koresp.

SVEIKINIMAS

Hamiltono lietuvių meno vieneta "GYVATARA" bei jo vadovę ponį Genovaitę BREICHMANIENĘ nuoširdžiausiai sveikina jų 20 metų didelio lietuviybės darbo sukakties proga visų apylinkės lietuvių vardu

KLB St. Catharines Apylinkės VALDYBA.

HAMILTON

Geriausia taupyti ir skolintis tik Hamiltono lietuvių

KREDITO KOOPERATYVE "TALKA"

21 Main Street East, Room 203, tel. 528-0511.

Nemokamas gyvybės ir asm. paskolų draudimas
Nemokamas pilnas čekių pataravimas
Parduodame American Travelers čekius ir money orderius
Užtikrintas indėlių saugumas
Kapitalas virš \$1,850,000.00

MOKAME UŽ:

Depozitus	5%
Sėrus	6 1/2 %
Už vieno metų indėlius	8 %
SKOLINAME:	
Asmenines paskolas iš	10%
Nekiln. turto paskolas iš	9 %

Darbo valandos:
Firm. 9.30-5 v.p.p.
Antr. 9.30-5 v.p.p.
Treč. 9.30-5 v.p.p.
Ketv. 9.30-5 v.p.p.
Penkt. 9.30-5 v.p.p.
Šešt. 9-1 v.p.p.

Liepos ir rugpjūčio mėnesiais šeštadieniais uždaryta.

Hamiltono Ateitininkai Sendraugiai š.m. gegužės mėn. 2 d., šeštadienį,
7.30 val. vak. Jaunimo Centre ruošia

TRADICINIUS KARTŪNO BALIAUS ŠOKIUS

- Programoje:
1. Mergaičių choras
 2. Jaunas dainininkas stud. J. Vaškevičius iš Toronto
 3. Tautinių šokių grupė "Gyvataras"
 4. Dominico Ferri orkestras
 5. Turtingos bufetas ir loterija

Koncertinė programos dalis prasidės punktualiai 7.30 val. vakaro.

Maloniai kviečiami visi atsilankyti į šį didįjį pavasario
parengimą.

Įėjimas: suaugusiems \$2.50,
studentams - \$1.00.

RENGĖJAI.

TRADICINIAI KARTŪNO baliaus šokiai įvyks ateinančią šeštadienį, gegužės 2 d. Jaunimo Centre. Ypač šio baliaus koncertinė programos dalis bus įvairi ir įdomi. Dainuos mergaičių choras, kuriame jau priklauso 60 choristų, jaunas dainininkas stud. J. Vaškevičius iš Toronto, ir mūsų iškilioji tautinių šokių grupė "Gyvataras" vad. talentingos vadovės p. G. Breichmanienės. Todėl visi atsilankiusieji galės pasigrožėti mūsų lietuviškojo atžalyno meniniais gabumais. Be to, veiks turtingas bufetas vadovaujamas geros šeimininkės p. M. Šiulienės. Visi yra kviečiami skaitlingai dalyvauti šiuose tradiciniuose kartūno baliaus šokuose. Tad visi vykstame gegužės 2 d. į Hamiltoną, kur lietuviškoje nuotakoje praleisime laiką. Meninė programos dalis prasidės punktualiai 7.30 val. vak.

PPRANEŠIMAS

K. L. B. Hamiltono Apylinkės Rinkiminė Komisija skelbia rezultatus, rinkimų vykusių 1970 m. balandžio 12 d. Aušros Vartų parapijos salėje.

Balsų dauguma į KLB Hamiltono Apylinkės Valdybą 1970-1971 metams išrinkti:

Martinkutė Silviya, Verbickaitė Lina, Mileris Kazys, Lesvičius Pranas, Mikšys Kazys, Krištolaitis Juozas, Stasiulis Otonas.

Kandidatais liko: Kačinskas Stasys, Borisienė Marija.

Į Kontrolės Komisiją išrinkti:

Kežnaitis Vincas, Samus Stella, Bajoraitis Juozas.

Kandidatu liko: Morkunas Vytautas.

Rinkiminė Komisija, susidedusi iš E. Kybartienės, P. Kanopos ir P. Masio, nuoširdžiai dėkoja prel. Dr. J. Tadauskui už leidimą nemokamai pasinaudoti parapijos sale ir visiems prisidėjusiems prie sėkmingo rinkimų pravedimo.

Rinkiminė Komisija

SUDBURY, ONT.

PAGERBKIME MŪSŲ MOTINAS

Š. m. gegužės mėn. 2 d., šeštadienį, 130 Frood Rd., ukrainiečių salėje rengiamas motinų pagerbimas.

Programoje: trumpa pasakaita, meninė dalis, oficialus

motinų pagerbimas, šokiai, įvairūs bufetas. Kviečiamos "Star Dust" orkestras: veiks visos motinos ir tautiečiai

MONTREAL

LIETUVIŠKAS PUSVALANDIS GIRDIMAS KAS

TREČIADIENĮ PER

CFMB

STOTI

BANGA 1410, 11.00 VALANDA VAKARO

1053 Albanel Cr., Duvernay, Mtl. P.Q. TEL. 669-8834. Programos vedėjas L. Stankevičius

MIKE'S TEXACO SERVICE STATION

601 St. John Road

TEL. 695-3883

POINTE CLAIRE, QUE.

(M. RUTKAUSKO)

- Atliekame prabėgimo ir kapitalinio auto-mašinų darbus.
- Taip pat pataravimas gazolinui, alyvai, padangoms ir kt.
- Tikrai keliolika minučių iš Montrealio greitkelio Nr. 40 arba Nr. 20. Atvažiuokite neapsiriks!

Lafleur Radio Taxi

Savininkas Alfonsas Viskantas

SKAMBINKITE,

iš visų vietų LaSalleje.

TEL. 366-8300

SPECIALIOS KAINOS:

- Krikštynoms, vestuvėms ir laidotuvėms.
- Į tolimesnes užmiesčio ir kito miesto vietas.

-- visos 24 valandos.

LaSalle Auto Specialist Reg'd.

TEL: garažo 366-0500 namų - 366-4203

TAISAU IR DAŽAU AUTO-MAŠINAS.

7717 RUE GEORGE LASALLE, P.Q.

SAY. J. DESROCHERS.

(Priešais NL redakciją)

Universal Cleaners & Tailors

B. KIRSTUKAS

TEL. 769-2941

239 FOURTH AVENUE

(at Wellington St.)

Valau ir taisau vyriškus ir moteriškus drabužius. Siuvu naujus, pagal užsakymus, vyriškus palтус, kostiumus ir kelnes. Aukštos kokybės medžiagos.

Windsor

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

1205 CHURCH AVENUE, VERDUN, P.Q.

Tel. 768-6679.

Windsor yra moderni valykla, turinti 20 metų patirtį šiam darbe. Turinti naujai įrengta moderniausia drabužių apsauga (storage) ir greitą pataravimą.

Savininkai: A. Kersys, P. Petrusis, P. Keršulis, A. Greibus.

Baltic Woodwork Co.

TEL. 366-3884

K. KIAUSAS ir J. ŠIAUČIULIS

547 Lafleur Ave., LaSalle (650) P.Q.

Daromas įvairios durys, langai, virtuvės kabinetai ir kiti įvairūs medžio dirbiniai.

BELLAZZI-LAMY INC.

TEL. 366-6941

BOIS DE CONSTRUCTION BUILDING MATERIALS

7682 BLVD. CHAMPLAIN

coin 61ème Ave., LaSalle

(VAIRI MEDŽIO STATYBINĖ MEDŽIAGA: Durys, langų remai. Izoliacija, Ten - Test, Masonite, statybinis popieris, cementas, B.P. išdirbiniai, cementas ir kt.)

KELEIVIS

536 Broadway, So. Boston, Mass. 02127 USA.

Aišku, esate girdėję, kad tai laikraštis, kuris jau eina 62-čius metus. Jį vieną giria, kiti peikia, bet visi jį mėgsta skaityti. Kodėl?

Todėl, kad jis niekam nepataikauja ir nesibijo teisybės rašyti. Teisingomis žiniomis iš visur (daug rašo ir apie dabartinę Lietuvos gyvenimą) laikraštis per 61 metus pelnė gerą vardą ir pasitikėjimą.

Keleivis duoda ir teisiųjų patarimų, jame rasite gražių apsakymų bei eilėraščių. Jis turi ir moterų skyrių. Prenumerata tik \$6.00.

Jau galima gauti --- 1970 --- metų Keleivio Kalendorių. --- Kaina \$1.00.

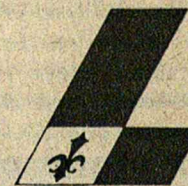
SĖJA

Tautinės, demokratinės minties menesinis lietuvių laikraštis. Leidžia Varpininkų leidinių fondas.

Redaktorius Grožvydas Lazauskas. Administracijos adresas: Juozas Ubelis 1649 N. Broadway, Melrose Park, Ill. 60160 USA. Prenumerata: JAV ir kitur \$5.00 metams.

QUEBEC'AS !

DARBA !

LIBERALŲ KANDIDATĖ

MARGUERITE - BOURGEOYS APYLINKĖJE

Mrs. Kirkland-Casgrain,

- IŠKILI POLITINĖ ASMENYBĖ...
- GABI MINISTERĖ...
- ENERGINGA MOTERIS...
- MARGUERITE - BOURGEOYS APYLINKĖJE GALI JĄ DIDŽIUOTIS...
- BALSUOKITE UŽ QUEBEC'Ą IR KANADĄ!
- BALSUOKITE UŽ TUOS, KURIE RŪPINASI MAŽUMOMIS!

Balandžio 29 dieną

BALSUOKITE UŽ

CLAIRE

KIRKLAND - CASGRAIN

Autoris: par Me Kevin Downs, 8550, Georges, LaSalle. Agent officiel du candidat libéral Co. Marguerite Bourgeoys

dalyvauti ir pasikviesti svečių. Nesinori tikėtis, kad atsi-rastų ir tokių tautiečių, kurie

savo gyvų ar mirusių motinų pagerbti nenorės ir nedalyvaus. Nuoširdus kvietimas

Sault-S'ie Marie kolonijos lietuviams. Laukiame. Lietuvių B-nės Valdyba

HIGHLAND AUTO BODY

Lafleur Ave. LASALLE Tel. Buss. 366-7281

Savininkai: V. Sušinskas 389-0571 ir J. Zavys 365-3252

Lietuviams nuolaida.

- Atliekami mechaniniai darbai
- Išores taisymas ir dažymas
- Dunlop padangos ir baterijos

LaSalle

AUTOMOBILE INC.

7635, BOUL. LASALLE LASALLE, QUÉBEC TEL. 366-7818

- DART
- CORONET
- CHARGER
- DODGE
- CHRYSLER
- CAMION
- DODGE

LAURENT DAIGNEAULT Président

Jetté & Frère Itée

Plumbing & Heating kontraktoriai

- Šildymo ir vandentiekio taisymai ir nauji įrengimai
- Gazinių priemonių pardavimas ir įrengimai
- Apkainavimas nemokamas

140 - 2e AVENUE LASALLE

366-0330

Tony's Photo Studio

1920 FRONTENAC ST. - MONTREAL, P.Q.

TEL. 525-8771.

PORTRETAI - VEDYBOS - KRIKŠTYNOS SUKAKTUVES MAZAMECIAMS IVAIRIOS PROGOS

T. Laurinaitis

A.B.C. PARCEL SERVICE

3891 ST. LAWRENCE BLVD.

MONTREAL, QUE., CANADA

TEL. 844-9098

- A.B.C. Parcel service patarnauja gerbiams lietuviams klientams jau 17 metų ir ryžtasi tai daryti dar daugelį metų ateityje.
- A.B.C. yra vienintelė bendrovė Montrealyje, kuri turi visus leidimus ir teisę pati išrinkti mokėjus bei siųsti siuntinius tiesiai iš Montrealio.
- Mes turime pilną pasirinkimą įvairiausių medžiagų, tinkamų siuntoms, ir duodame dideles nuolaidas angliškoms medžiagoms (joms maitas yra tikrai \$1.00 - vienas doleris - už jardą) už apsiaustus nuolaida iki **50%**
- Parduodame taip pat specialius pažymėjimus (certificates), už kuriuos galima pirkti prekes dolerinėse krautuose Lietuvoje.
- Skubėkite mus aplankyti arba skambinkite mums, kad galėtumėte gauti visą informaciją apie tai, ką geriausia šiuo metu siųsti Lietuvon.

A.B.C.

Montreal

Š. m. gegužės mėn. 2 d. (šeštadienį) 7 val. vakaro AUŠROS VARTŲ parapijos salėje ruošiamos klebonui LEONUI ZAREMBAI, S.J.

VARDINĖS,
kuriuos ruošia Šv. Onos Draugija.

- Bus karšta vakarienė, bufetas, loterija
- Gros puikus orkestras

Programą praves Aušros Vartų parapijos choro vyrų oktetas. Parapijiečiai ir visi lietuviai nuoširdžiai prašomi dalyvauti.

Įėjimas \$3.00, studentams - \$1.50.

VALDYBA.

PAVASARIO BALIUS

Buvusio Montrealio Dramos Sambūrio aktorius Leonas Barauskas, sekmingai gastroliavęs Šiaurės ir Pietų Amerikos didžiosiose lietuvių kolonijose, atvyksta su šviežiu lietuvišku žodžiu į "Pavasario Balių", kuris įvyksta šį šeštadienį 7 v.v. Aušros Vartų parapijos salėje.

Taip pat pasirodys jauna pianistė, McGill Universiteto muzikos fakulteto studentė, Egidija Petrauskaitė, kuri išpildys Haydn Sonatą nr. 7 / pirmąją dalį/ ir Chopin Nocturną Op. 72 nr. 1.

St.

Klebonui ir parapijos komitetui padedant, mūsų parapijos mišrus choras, gegužės mėn. 2 d. ruošia koncertą. Tuo norima atžymėti šio sezono užbaigimą. Programa bus trumpa ir įdomi, kurią išpildys choristai ir sol. p. G. Čepauskienė.

Margučių vakarienė pasiėkė labai gerai. Vien tik loterija davė \$302 pajamų ir bendras pelnas yra \$651.30

Julijai Žukauskai, Petro ir Julijos Žukauskų dukrai, šeštadienį /bal. 19 d./ buvo surengtas priešvestuvinis pagerbimas. Pagerbimas įvyko šv. Kazimiero parapijos salėje dalyvaujant apie 150 moterų ir mergaičių. Būsimai jaunavedei buvo įteikta gražių dovanų.

K. L. Katalikių Moterų Draugijos Montrealio Skyrius

š. m. balandžio mėn. 25 d. 7 val. vakaro

AUŠROS VARTŲ PARAPIJOS SALĖJE

ruošia

PAVASARIO BALIŲ

Programą išpildo:
aktorius Leonas Barauskas,
pianistė Egidija Petrauskaitė.

Vakarienė,
turtinga loterija,
bufetas.

Šokiams gros geras orkestras.

Įėjimas: suaugusiems \$3.00,
jaunimui - \$1.00.

Visi maloniai kviečiami atsilankyti.

Liberalų partijos kandidatė Claire Kirkland-Casgrain, kuri kandidatuoja Marguerite-Bourgeoys (LaSalle) apyl. šeštadienį lankėsi Shaping Centreuose žmonių susibūrimuose, kaip šioje nuotraukoje matosi. Foto: Bob Pichette

LITAS

Montrealio Lietuvių Kredito Unija

IŠ EINAMŲJŲ SĄSKAITŲ
"LITE"

ČEKIAI VELTUI
"Litas" ne tik nieko neskaito už tamstų išrašytus čekius iš einamųjų sąskaitų, bet dar už jas moka 5% palūkanų ir apmoketus čekius kas mėnesį grąžina paštu.

MOKĖKITE VISAS SAVO

SĄSKAITAS

"LITO" ČEKIAIS.

"Litas" per pirmąjį metų ketvirtį paaugo \$133,525.92, o pernai per visus metus \$195,800.

Loto - Quebec loterijos bi-lietai, žmogus ir jo pasaulis parodos vizos ir American Travelers čekiai gaunami "Lito".

"Lito" jaunųjų narių ekskursija šiemet įvyks į Granby zoologijos sodą. Vaikai mėgsta "Lito" ekskursijas. Kodėl neįrašyti į "Lito" narius savo sūnų, dukterų ir anūkų.

Pr. R.

Income Tax

PRANAS TAUTKUS,
(buvęs mokytojas)

turi daug patirtimo užpildyti visokius INCOME TAX blankus. Kreiptis asmeniškai arba skambinti tiksliai šiomis dienomis ir valandomis:

Šeštadieniais nuo 1-- 5 v.PM
A. Matulio bute:
7686 Edward St., LaSalle.
Tel. 366-3805.

Sekmadieniais nuo 1-- 5 v.PM
Tony Laurinaitis Photo Studio,
1920 Frontenac St., Montreal.
Tel: 524-0209 arba 525-8971.

Taipgi jį užpildo visokius pensijų ir emigracijos blankus.

DR. A. S. POPIERAITIS

B.A., M.D., C.M., M.Sc., L.M.C.C., F.R.C.S.(c)

KREIPTIS Tel. 931-3275

CHIRURGINĖ PRAKTIKĄ

SEAFORTH MEDICAL BUILDING
3550 Cote Des Neiges Rd., Suite 720.

Dr. E. ANDRUKAITIS

832 St. Joseph Blvd. E.
(kampas St. André).
TEL. 522-7236.

Dr. J. MALIŠKA

Dantų gydytojas

1440 St. CATHERINE Street W.,
Room 600
Tel: 866-8235, namų 488-8528.

DR. A. O. JAUGELIENĖ

Dantų gydytoja

1410 Guy St. pirmas aukštas
11-12 kambarys.
Tel. 932-6662; namų 737-9681.

Dr. V. GIRIUNIENĖ

Dantų gydytoja

5330 L'Assomption Blvd.
Tel. 255-3535.

ADVOKATAS

Suite 205

J.P. Miller, B.A., B.C.L.

168 Notre Dame St. E.
Tel: 866-2063; 866-2064.

NOTARAS

J. BERNOTAS, B.A., B.C.L.

Sun Life Building
Suite 2001
Tel. 866-1359

JUOZAS GRAŽYS

KAILIŲ SIUVĖJAS

- Siuvu ir parduodu
- Taisau ir remeliuoju
- Vasaros laike saugojimas (Storage)

6396 Bannantyne Ave. Verdun, Montreal

Tel. 767-6183.

APSIDRAUSK!

ADAMONIS INSURANCE AGENCY, INC.

GAISRAS - AUTOMOBILIAI - ATSAKOMYBĖ - GYVYBĖ
3907 A Rosemount Blvd.

TEL: Off.: 722-3545; Res. 256-5355
S-tos "Lito" nr. 752D

P. ADAMONIS

Chartered Insurance Broker

Su teise dirbti Quebec'o ir Ontario
PROVINCIOSE

Sekr. M. Arlauskaitė, tel. 722-3986.

ADRESAS: 1465 De Seve Street
Montreal 205, Que.
TEL. 766-5827.

MONTREALIO LIETUVIŲ KREDITO UNIJA

MOKA UŽ:

EINAMASIAS S-tas 5.0%
ŠERUS (numatyta) 6.0%
TAUPOMASIAS s-tas 6.5%
TERM.IND. 1 metams 7.25%
TERM.IND. 2 " 7.75%
TERM.IND. 3 " 8.00%

Nemokamas gyvybės draudimas
iki \$2,000 šerų sumos.

DUODA PASKOLAS:

ASMENINES iš 9%
CEKIŲ KREDITO iš 9%
NEKILN. TURTO iš 9%
Išskaitant gyvybės apdraudą
iki \$10,000.

JAU IŠDUOTOS PASKOLOS iki
termino lieka senomis palūkanomis
(pradedant 6.5%).

KASOS VALANDOS: 1465 De Seve St., sekma-
dieniais nuo 10:30 iki 12:30 val. Darbo dienomis -
nuo 10 iki 3 val. kasdien, išskyrus šeštadienius.
Vakarais - trečiadieniais ir penktadieniais nuo 7
iki 9 val.
3907 Rosemount Blvd., tel. 722-3545. Diena, penk-
tadieniais nuo 1 iki 6 val. Vakarais - pirmadieniais,
trečiadieniais ir penktadieniais nuo 7 iki 9 val.
Sekmadieniais nedirbama vasara nuo birželio 15 d.
iki rugsėjo 15 d. ir per visus ilguosius savaitgalius

MONTREAL ENTERPRISES Reg'd. DRAUDIMO AGENTŪRA 727-3120

6695 - 35th Avenue, Montreal, 409,

Albertas NORKELIŪNAS, B.A. C.S.C., I.B. 727-3120.
Arvydas RUDZEVIČIUS, A.I.B. NAMŲ: 271-5758.

KOMERCINIO, PRIVATAUSTURTO, AUTOMOBILIŲ, ATSAKOMYBĖS, GYVYBĖS DRAUDIMAS

Keating FORD Sales Limited

TEL. 769-8831

USED CARS
1 year guarantee

Kreipkitės į
LEO GURECKAS
Sales Manager
Keating Ford Lietuvių atstovas
769-8831.

Tel: namų 366-2548

